

ምዕራፍ 4

ወደ ድል ሕይወት እንዴት እንደሚገባ

«ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም» ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል አሁን በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ስለእኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው» 74 2:20

ከእግዚአብሔር የተሰጠውን ሕይወት ምን እንደሚመስል! እንዲሁም በራሳችን የምንኖረው ኑሮ ተሸናፊነት ያለበት እንደሆነ አይተናል። የእግዚአብሔር ቃል የድልን መንገድ ተላልነት የሚያሳየን ሲሆን ድል ወደሚነሣ ሕይወት እንዴት እንደሚገባ እንግልጻለን።

74 2:20 ላይ ያለው ጥቅስ ድል ወደሚነሣ ሕይወት እንዴት እንደሚገባ ያሳየናል። በመጀመሪያ «እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል» የሚለውን እንወያይበት። በአሉታ «እኔም ሕያው ሆኜ አልኖርም» ግለት እንችላለን። በአዎንታ ግን «ክርስቶስ በእኔ ይኖራል» ግለት እንችላለን። ዳውሎስ ይህንን ልምድ በሚገባ ስለያዘው ስገላትያ መልእክት ላይ እንደዚህ ለግለት ችሏል። ወደ እርሱም ጨርሶ ገብቷል። ዳውሎስ በገባበት መንገድ እኛም እንገባለን። እርሱ የጣበት መንገድ «እኔም ሕያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል» ከሚለው በፊትና በኋላ ላይ ተተምጧል። ወደዚህ ሕይወት ለመግባት የመጀመሪያው ቅድመ ሁኔታ እንዲህ በሚል ቃላት ተገልጧል። «ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ» ሆስተኛውም የመግቢያ ሁኔታ እንደሚከተለው ይገኛል። «አሁን በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደ ደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው» ዳውሎስ እነዚህን ሁለት ሁኔታዎች በሕይወቱ ስላሟላ ክርስቶስ ድሉ ሆኖ አገኘው። እነዚህን ሁለት ሁኔታዎች በደንብ እንመልከታቸው።

ራስን መስጠት - ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ፤

የመጀመሪያው ቅድመ ሁኔታ «ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ» የሚለው ነው። የድል ነሽ ሕይወት ከግጥሟት በፊት ለምን ከክርስቶስ ጋር መስቀል ይኖርብኛል? አሁንም ሌላ ጥያቄ እጠይቃችኋለሁ፤ ክርስቲያን እንደመሆኑን መጠን በእኛ ውስጥ ስንት ሰዎች ይኖራሉ? ምን አልባት ኢየሱስ ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ እንዳለ አታውቁምን? በጌታ እንዳመንን ወዲያውኑ ጌታ በእኛ ውስጥ ሊኖር ይመጣል። ጌታ በእኛ መኖሩ የተፈጋገጠ እውነት ነው። ገን ምን ያደርጋል የሚያሳዝነው ክርስቶስ በእኛ ቢኖርም አሁንም እኛ በእኛ ውስጥ እንኖራለን። ክርስቶስ በእኛ ውስጥ እንዲኖር ካስፈለገ እኔነታችንን ከራሳችን ውልጥ ግውጣት አለብን። እኛ ስንወጣም ድል ነሽውን ሕይወት እናገኛለን።

ለምሳሌ ሁለት ቤተሰቦች በአንድ ታዛ ስር ይኖራሉ እንበል። በመካከላቸው ችግር ቢፈጠር አንዱ ቤተሰብ ለቅቶ ቢሄድ ሁኔታው ያለጥርጥር ይለወጣል። ዛሬ እከራካሬው ሃገር ክርስቶስ በእንተ ውስጥ የመኖሩ ጥላይ አይደለም። ምክንያቱም ካመንክጊዜ አንስቶ በእንተ ይኖራልና ነው። «እንተ ገን ሙሉ ለሙሉ ሥፍራውን ለእርሱ ሙሉ ተሰቅያለሁ» አንተ ጋጢአተኛው ጋጢአት ከላለበት ከእርሱ ጋር ከመኖር ራስህን ስታገልል ሁሉ ወርቅ ይሆናል። ስለሆነም የመጀመሪያው ቅድመ ሁኔታ አንተ ውጣ የሚለው ነው።

«ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ»

የጽደቁ አብሐር ቃል ከክርስቶስ ጋር እንደተስቀልን ያውቃል። እኛ በእዚህ ቃል ምን እንላለን? ብዙ ጊዜ ራሳችንን ለመገደል እንጥከራለን። ያም ሆነና ገን አሁንም እንኖራለን። ብዙ ጊዜ የጥትን እንመስላለን። ሆኖም አልጥትንም፤ ራሳችንን ለመስቀል እንጥከራለን፤ ሙሉን

ግን ያቅተናል። ቸግሩ እንግዲህ ምንድነው? ይህንን ጉዳይ በበለጠ ጥልቅነት እንመርምር።

1. አልቸልም

ሁላችንም የመስቀሉን ምንነት እንደተገነዘብን አስባለሁ። ጌታ ለእኛ ሲሰቀል ኃጢአታችንን ብቻ ሳይሆን የተሸከመው እኛን ራሳችንን ከእርሱ ጋር ወደ መስቀሉ ወስዶናል። የሮሜ ስድስት ትምህርት ብዙዎቻችን ለዓመታት እናውቀዋለን። የኃጢአታችን ዋጋ በመስቀል ላይ በክርስቶስ እንደተከፈለ፣ አሮጌው ሰውነታችንም ከእርሱ ጋር ተሰቅሏል። ስለዚህም ከእርሱ ጋር በመስቀላችን ምክንያት የኃጢአት ተዳይ መፍትሔ እንዳገኘ እውቀቱ አለን። ሮሜ 6+6 ከክርስቶስ ጋር መስቀሉ ጥርጥሮ የለውም፣ ግን ለምን የአብሮ መስቀልን ውጤት አልሸግመደውም? ጌታ ወደ መስቀል ወስዶናል ሆኖም ግን እኔ አልሞትኩም። እስከ አሁን ድረስ በኃጢአት የታሰርኩ፣ ደካማ ተሸካሪና ኃይል አልባ ነኝ። መጽሐፍ ቅዱስ፣ ከክርስቶስ ጋር ተሰቅለሃል፣ ይላል ታዲያ ለምን እስከ አሁን ያለ ኃይል እሆናለሁ? ብዙ የዳኑ ክርስቲያኖች ለዚህ በከንቱ ይደክማሉ፣ አንድ ቀን ድል እናገኛለን ብለው። ነገር ግን ድል ከእነርሱ እጅ የራቀ ነው። ምግብ ግዘጋጀት አንድ ነገር ሲሆን መብላቱ ደግሞ ፈጽሞ የተለየ ሌላ ነገር እንደሆነ ፁሉ ጌታ ኢየሱስ ለእኛ የፈጸመልንን ደገንነት ግወቅ አንድ ነገር ሲሆን መቀበሉ ደግሞ ሌላ ነገር ነው።

«ሮሜ 6 እያንዳንዳችን ለኃጢአት እንደሞትን ይገልጥናል። ሮሜ 7 ግን እንደ ክርስቲያን ለኃጢአት የሞትን ሆነን ላለ ለምን ግን እስከ አሁን እንዳልሞትን ይነግረናል። የሞትኩት እኔ ለምን አሁንም በሕይወት እኖራለሁ? መልሱ ሮሜ 6 ላይ ያለው እውነት ነው። ሮሜ 7 ግን ልም ምዴን ያሳየናል። ዛሬ ክርስቲያኖች ሮሜ ስድስትን ጠንቅቀው ያውቃሉ፣ ማለትም ለኃጢአት ባሪያዎች እንዳልሆኑ፣ ከሕግም ነፃ ወፍተዋል። እንዲህ በመሆኑም በየቀኑ ለኃጢአት የሞቱ እንደሆነ መቆጠር አለባቸው።

የገላትያ 2:20 ትምህርትና እኔ ወዲያና ወዲህ ነን። «ትምህርቱ ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ።» የሚል ቢሆንም እኔ ግን አሁንም ሕያው ነኝ

እላለሁ። ትምህርቱ ከአሁን በኋላ የኃጢአት ባሪያ አይደላችሁም ቢልም እኔ ግን ኃጢአት ከእኔ ጋር ነው እላለሁ። ትምህርቱ ከሕግ ባርነት ሃ ወጥታችኋል ቢልም እኔ ግን ዛሬም ከሕግ በታች ነኝ እላለሁ። በእውነት ለዚህ ምክንያቱ ምንድነው? በሮጌ 7 ላይ እናነጥላለን።

እግዚአብሔር ያደረገውን አዎን ትክክል ነው ብለን አልተሰማ ግንም! ፍርድንም አልተቀበልነውም። ስለዚህ ሮጌ 7 በውስጣችን የተሸፈነ መወልገድ እንዳለ ይገልጣል። ለምንድነው እግዚአብሔር እኛን የሰተለው? ከልጁ ጋር ሲሰቅለን ፈጽሞ የግንጠትምና ተስፋ የሌለን ከመጠንንና ከመሻሻል ውጭ መሆናችንን አይቶ አይደለምን? ስለዚህ ከመስተላው ውጭ ለምንም አንጠትምም! ተስፋም የለንም። ስለሆነም መስተላ የአኛ መለኪያ ሆኖ ተግል። የመስተላ መለኪያ አንተና እኔ ሞት ብቻ የሚገባን መሆኑን የሚገልጽ ነው። ይህ እግዚአብሔር ለአንተና ለእኔ ያለው ግምት ነው። በእውነት መስተላን እንደ መለኪያችን አድርገን ብንተቀል ያን ጊዜ በእርግጠኝነት ፈጽሞ የግንጠትምና ምንም መልካም ነገር እንደሌለን ጎጃው ታለን። ከክርስቶስም ጋር መሞት የሚገባን መሆኑን እንገራለን። እግዚአብሔር አንተና እኔ ዛሬ ሞትን ብስተቆይ ምንም ተስፋ እንደሌለን በቅዱስ ቃሉ ተናግሯል። ይህን ብንገራ መልካም ሰራዎችን ልመሥራት እናስብ ይሆን?

የቻይና መንግሥት «አፒየም» ጣጤቡን የሚከለክል አዲስ ሕግ አወጣ። ሕጉ ከወጣም በኋላ «ሲያጤቡ» የተሰኙ ሁሉ ይገደላሉ። እንበል ሕጉ ከወጣ በኋላ አንዱ ሲያጤስ መንግሥት ቢይዘው ያ ሰው ምን ያደርጋል ቁልህ ትንም ታለህ? ከመሞቱ በፊት ጣጤስ እንዲያቀም መርፈው እንዲወጋው ደክቲር ያግከራል። እንዲህ ቢያደርግ ትርጉም የለሽ ነው የሚሆነው። ለምን? ምክንያቱም ጩሮ የተፈረደበት ወንጀልኛ ነውና ምንም ዓይነት መልካም ሥራ ለመሥራትና ለመሻሻልም መሞከር የለበትም። ሞቱን ብቻ ይጠባበቃል። ብተመሳሳይ አነጋገር እግዚአብሔር ሞት የሚገባንና ከመስተካከልና ከመሻሻል ውጭ መሆናችንን ከንገራን በእኛ ላይ ያስተላለፈው የሞት ፍርድ ትክክል ነው። ታዲያ ጥሩ ሥራ በመሥራት ራሳችንን ለማሻሻል ለምን እናስባለን?

ደገንነት ከማግኘታችን በፊት መስተካከልና መሻሻል ጥቅም እንደ ሌለው የተቀበልን ቢሆንም ምናልባት እግዚአብሔርን ደስ እናሰኝ ይሆናል በሚል ግምት ከዳንን በኋላ እነዚህን ነገሮች ለማድረግ እንሞክራለን። ሰንት ጊዜ መንፈሳዊ ሰዎች ለመሆን በእግዚአብሔር ፊት ቃል ኪዳኖች ገባን? ቃልኪዳኖቻችን ብዙዎች ነበሩ። በእውነት ግን ሰንተኛን አሟላን? በአንድ ወቅት ከምዕራቡ ዓለም የመጣች አንዲት እህት ሰላሣ የተለያዩ ቃልኪዳኖችን ለመፈጸም ለእግዚአብሔር ቃል እን ደገባች ነገራችን። ነገር ግን አንዳንም ለማሟላት አልቻለችም። ይህ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን መለኪያ እንዲሁም በእኛ ላይ ያሳለፈውን ፍርድ አለ መቀበላችንን ብቻ የሚገልጽ ነው። እንድንሞት ነው የተወሰነብን? ነገር ግን እኛ ሐኪም ስንፈልግና ስንጫነት ነው የምንገኘው። እባካችሁ መስቀሉ እግዚአብሔር በሰዎች ላይ ያለውን ቁጣ የሚገልጽ መሆኑን እንረዳ!

እኛን መስቀል ብቻ ጨጤጀጂ ሌላ ነገር አያስተካክለንም ወይም አያሻሽለንም። ይህ እውነት ሆኖ እያለ የማንረባ መሆናችንን በመረዳት ስቅላት የሚገባን እንደሆንን ካወቅን በኋላ ሠናይ ምግባር ያለን ሆነን ለመገኘት እንፍጨረጨራለን። በየጊዜው እንምላለን፡ ውሳኔዎችን እንወስናለን፤ ነገም ደግሞ የበለጡ ውሳኔዎችን እንወስናለን። «እግዚአብሔር ሆይ ከአሁን በኋላ አልበሳጭም፤ ምን አልባት ያለፈው ውሳኔም ጽኑ አልነበረም ይሆናል፤ ከአሁን በኋላ የበለጠ አጸናዋለሁ።» እንዲህ በማድረግም ውሳኔ በውሳኔ እንሆናለን። በእርግጥ ጳውሎስ የተከተለው መንገድ ይህንን ነበረ። በሮሜ 7:18 ላይ እንዲህ ይላል፡ «ፈቃድ አለኝና መልካሙን ግን ማድረግ የለኝም።» በጳውሎስ ሕይወት ሁል ጊዜ መወሰንና ሁልጊዜ መውደቅ እንደሆነ ይናገራል። ይህ ዛሬ የብዙዎቻችን የጋራ ችግር ነው። እግዚአብሔር ለእኛ የሚለውን ለአንደኛ ለመጨረሻ በአንክሮ እንሰማ፤ የማንጠቅምና ተስፋ የሌለን በመሆናችን ሞት የሚገባችሁ ናችሁ ይለናል።

«ከክርስቶስ ጋር ተስቅያልሁ» ማለት እግዚአብሔር በእኔ ተስፋ ቆርጧል፤ ልክ እንደ ጳውሎስ ራሴን ሰልችቻለሁ ማለት ነው። እግዚአብሔር አገላብጦ አይቶኛል። ጥቅም ወይም ተስፋ እንደሌለኝ ያውቃል። እኔም ራሴን ተስፋ እንደሌለኝ ቆጥሬ ቦፍጹም እግዚአብሔርን ላስደስት

ድል ነሽ ሕይወት

አልችልም ብዬ አምኛለሁ። በሥጋ ያሉ ጩራ ተስፋ የላቸውምና ሞት የሚገባቸው ናቸው።

አንድ ሰዎን ብዙ ቅዱሳንን ቤታቸው በመሄድ እገባቸው ነበር። ከገባቸው አንዳንዱ ቤተሰብ ውስጥ አባወራዎች ታመዋል። በሌሎች ደግሞ ሚስቶች፤ አሁንም በሌሎች ቤተሰቦች ልጆች ታመዋል። ከገባ ሃጻቸው ውስጥ ብዙዎቹ ተስፋ ስለቆረጡ «በእግዚአብሔር ፈቃድ በሰላም እረፍት ወደጌታ ቤተሉ መሰብሰብ ይሻላል» ይሉኝ ነበር። ለምን እንዲህ ይናገራሉ? ተስፋቸው የመገመገመ ነው። ዘመዳቸው ተስፋ የሌለው ከሆነ ተሉ መሞቱ ይመረጣል። እግዚአብሔር ምንም ግድረግ ስላል ችለና ተስፋ እንደሌለን ስላየ መስቀል ብቻ እንዳለብን አልነገረንምን? እኛስ በራሣችን ተስፋ ከሌለን መስቀል አይሻለንም? ችግራችን ይኸ ነው። በአንድ በኩል የሮሜ ስድስትን ውሳኔ በደንብ እናውቃለን፤ በሌላ በኩል የሮሜ ሰባትን ሕይወት እንናራለን እስከ አሁን ራሳችንን ጥሩ ነገሮች እንዳሉን እንቆጥራለን ለእግዚአብሔርም ቃል እንገባለን። ሮሜ 6 ጳውሎስ በራሱ ምንም እንደማይጠቅም ፍርድ የሰጠበት ነው።

ሮሜ 7 ደግሞ ጳውሎስ በራሱ ለምንም እንደማይጠቅም ሳይወድ በግዱ የተቀበለበት ክፍል ነው። እግዚአብሔር እኛን ከሥር መሰረታችን በደንብ ተመልክቶን በራሳችን የድልን ሕይወት እንደማንኖር ያውቃል። በእኛ ጥረት እንደማንበቃ ተረድቷል። ስለዚህም በራሳችን ለውጤት እንደማንበቃም ተናገሯል። ታዲያ በመልሣችን ምን ማለት ነው ያለብን? እኛም በራሣችን ተስፋ ቆርጠናል ማለት ነው ያለብን። ማናችንም በራሳችን ውጤት እንደማናመጣ ብናስብ ወዲያውኑ ነፃ እንወጣ ነበረ። እግዚአብሔር አንተና እኔ በራሳችን እንድንፍጨረጨር ሁሉንም ነገር የለቀቀልን እነዚህና ሌሎች ኃጢአቶች ተስፋ አስቆርጠውን በመወረሻ ፈጽሞ አቅቶናል እንድንል ነው። እኛ በየእለቱ ኑርአችንን በየጊዜው ቆይ አሁን እራሴን አለውጣለሁ በሚል ተስፋ በውሳኔ ላይ ውሳኔ እንወስናለን። በሮሜ 7 ላይ የጳውሎስ ልምምድ ይኼ ነበር።

ግንም ፈጽሞ ብልሹ መሆኑን ቢመሰክር እኔ ሃሌሉያ! አሚን! እላለሁ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል የማንጠቀም መሆናችንን ይናገራልና እኔ ዎችማን ኒ ከሥር መሠረቱ ብልሹ ነኝ። ጳውሎስ በዘመኑ ተስፋ

ወደ መቀረጥ ገብቷል ለብዙ ዓመታት ተሰቃይቷል ለመስቀል የሚገባ ሆኗል። አንተም ዛሬ ጥቅም የሌለህ መሆንህን ብታውቅ ያኔ ፈጥነህ ነፃ ትወጣለህ። ይህ ፈጽሞ እውነት ነው። መልካም ለመስራት የሚሞክሩ ኃጢአተኞች ሁሉ አይድኑም። እንደዚሁም በተመሳሳይ መልካም ለግ ድረግ የቀረጡ ቅዱሣን ሁሉም በፍጹም ድልን ሊለግመዱ አይችሉም። የክርስቶስን መስቀል በስህተት እንዳልተረጉምን ፈጥንን እንገነዘብ። ለእኛ የተሰጠውን የመጽሐፍ ቅዱስ ፍርድ በደስታ እንቀበል ትናንት የምጠቅም አልነበርኩም፤ ዛሬም አልጠቅምም ነገም የማልጠቅም ነኝ፤ ለዘለዓለም አልጠቅምም።

ለምንድን ነው እግዚአብሔር የመስቀሉን ትርጉም እንድንቀበል የሚ ፈልገው? ትርጓሜውን በመቀበል በመጨረሻ ጌታ ቅድስናችን ፣ ፍጹም ነታችንና ድላችን እንደሆነ ለመቀበል ፍቃደኞች እንደምንሆን ያውቃልና ነው። ትንሽም የራሳችንን ተስፋ በውስጣችን ከሸሸግን የመስቀሉን ኃይል ለመቀበል እስክንችል ድረስ እግዚአብሔር በዝምታ ይጠብቀናል። አለመ ቻላችንን ላንዴና ለመጨረሻ ጊዜ እንድንገነዘብና እንድንቀበለው እግዚአ ብሔር እኛን ወደ ሮሜ 7 ልምምድ ማምጣት አለበት።

እጅግ በሚገርም ሁኔታ ብዙዎች አለመቻላቸውን ቢረዱም ነገር ግን አሁንም ድልን አይለግመዱም። ይሄ ለምን ይሆናል? የዚህ ምክንያት እግዚአብሔር በራሳችን ምንም እንደማንችል በመገንዘብ በእርሱ ላይ እንድንታመን ስለሚፈልግ ነው።

2 ወደፊትም አልችልም

ትናንትና አንዲት እህት አግኝቼ የአስርት ዓመታት የውድቀት ታሪኳን ለእኔ ስትነግረኝ ሁለት ሠዓት ፈጀባት። እየተናገረች ሣለች እኔ ሣቅሁ። «ከእንግዲህ በአሸናፊነት ለመኖር ተስፋ አለሽ?» ብዬ ጠየቅኳት፤ እሷም ጨርሶ ችሎታው እንደሌላት በእውነትም መሠከረች፤ ነገር ግን አንድ ነገር ይጉድላታል። አለመቻላችንን መረዳታችን ብቻ ድልን አይ ሰጠንም አቅም እንደሌለን መረዳት አንድ ነገር ነው፤ ችሎታን ጨርሶ መተው ደግሞ ሌላ ነገር ነው። ይህችን እህት ችሎታ እንደሌላት መረዳቷ መልካም እንደሆነ ነገርኳት ግን አሁንም ለማሸነፍ

የምትጥር መሆኗን ተገንዝባለች፤ አለመቻሏን ካወቀች የራሷን ጥረት መተው አለባት። ያም ሆኖ ግን አሁንም በራሷ መከራ ግድረግ እንደ ምትችል ተስፋ ታደርጋለች። ይህች እህት ብዙ ጥራላች በመሆኗ ልታሸንፍ አልቻለችም። አንድ ጊዜ እንደገና ይቺን እህት መስተሉን ለመሸከም፤ አቅም እንደሌላት እንድትረዳ እንዲሁም መጥከሯን እንድ ታቆምና ድልን እንድትጠብቅ አበከራ አሳሰበዋል። ስለዚህ ምን ግድረግ እንደሚገባት ጠየቀችኝ እኔም አንዳች ግድረግ እንዳለባት ከተሰማት ምንጊዜም እንደምትወድቅ መለስኩላት። ለጉዳዩ የእሷ መደምደሚያ ግን ይህ ነበር «አዎ ብሠራ የምወድት መሆኔን እቀበላለሁ፤ ሆኖም በራሷ ጥን ታቂ ካላደረገች ግን ውድቀቷ የበለጠ አይሆንም?» አለች። በእውነትም የብዙ ሰዎች ችግር እዚህ ላይ ነው። በራሳቸው ምንም እንደማይችሉ በግልፅ እያወቁት በብርቱ መታገላቸውን ይቀጥላሉ፤ በዚህ ምክንያትም ድል የላቸውም።

ስለዚህ ድል ሁለት መሠረታዊ ገጽታዎች አሉት በመጀመሪያ እግ ዚአብሔር አንተን በአግባቡ እንደገመገመህ ግወቅ ሁለተኛ በለድል ግስ ብን አንኳን ግፋም። አንድ ወንድም ግን አላምንም አለኝ። ግሙን አለመ ቻልህን ለእግዚአብሔር ንገር አልኩት እርሱ አለግመንህን እንድትናዘ ዝለት ብቻ ነው የሚረዳገው።

«በእያንተ ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ» ብሎ መናገር ከዚህ በኋላ በለ ድል ወይም ግሸነፍ አይገደኝም ምክንያቱም ሁሉን ነገር በክርስቶስ እጅ ጥያለሁና ግለት ነው። ድል በመንግት ጉዳይ ላይ እጄን አንስቻለሁ፤ በለድልም መጨነቅን አቁሜያለሁ ግለት ነው።

ከአሁን በኋላ ራሴን ለእርሱ አሳልፌ እስማለሁ፤ ድልም የእርሱ እንጂ የእኔ ጉዳይ አይደለም ብዬ ለእግዚአብሔር እናገራለሁ። አንድ ወንድም እንዴት ወደ ድል እንደሚገባ ጠየቀኝ፤ የእኔም መልስ «መተው» የሚል ነበር። መተው ግለት የእኔ ሥራ አይደለም ግለት ነው።

በእርግጥም ለእግዚአብሔር ምንም ግድረግ አልቻልኩም፤ እናደዳለሁ ስሜቷንም መቆጣጠር አቅቶኛል። መተው ወይም አሳልፎ መስጠትም አልችልም። ከአሁን ጀምሮ ግን የራሴን ነገር ጨርሶ አቆግለሁ።

የሚል የልብ አመለካከት ሊኖረን ይችላል። ሆኖም በሚያሳዝን ሁኔታ ምንም እንኳን ወደ እግዚአብሔር መጥተን አልቻልንም ወደፊትም አልሞክርንም ብንልም ከእርሱ ዘወር እንዳልን ራሳችንን እንተካለን ወይም ወደ ራሳችን እንመለሳለን።

አ! ወደ እግዚአብሔር ያመጣነውን ራሳችንን ስንሄድ ለእርሱ ጥለን መሄድ እንዳለብን እንማር። ራሱን በእግዚአብሔር ላይ የጣለና እርሱም ጋር ትቶ መሄድን ያወቀ ነፃ ይወጣል።

እንድ ወቅት አንድ ጽሑፍ በታይፕ ይጻፍልኝ ዘንድ ወደ አንዲት እህት አመጣሁ። ነገር ግን ከእርሷ ስለይ ሳላውቅ ጽሑፉን ይገርው ወደ ቤት ተመለስኩ። ታይፕ ለማድረግ ብትፈልግ ጽሑፉን ማግኘት አልቻለችም። ዛሬ እኛ ብዙ ጊዜ የምንጸልየው እንደዚህ ነው። በአፋችን «እግዚአብሔር ሆይ፣ እባክህ እርዳኝ» እንላለን፤ ከጸሎት በኋላ ግን ወደ ራሳችን እንመለሳለን። ስንጸልይ «እግዚአብሔር ሆይ፣ እኔ ማሸነፍ አልቻልንም፤ ለማሸነፍ አልመኝም፤ አልሞክርንም ማለት አለብን። መተውለእኛ እጅግ አስፈላጊ ነገር ነውና። ይህ «ከክርስቶስ ጋር ተስቅያለሁ» የሚለው የመጽሐፍ ቅዱስ አባባል ትርጉም ነው። እንዴት ያለ ድንቅ አባባል ነው።

ጠዋት በማለዳ ሰይጣን አሁንም ያው ስለሆንክ ምንም አልተሻሻልክም ብሎ ይከሰሃል። መጨነቅ ትጀምራለህ ማለት ነው? በፍጹም፤ ከብዙ ጊዜ በፊት ጨርሶ ብልሹ መሆኔን አውቃለሁ፤ ስለዚህም ተስፋ ቆርጧለሁ፤ በምንም ዓይነት መንገድ ራሴን ላሻሽል አልቻልንም ካልከውብክ ወዲያውኑ ከተጫጫኔ ነገር ነፃ ትሆናለህ። ይህ እንዴት የሚያስደንቅ ነው፤ ምክንያቱም እውነተኛው ለውጥ የሚጀምረው ከዚህ በመሆኑ ነው። በቀላሉ እግዚአብሔር ያጠናቀቀውን ነገር ያዝ። መልካም ነገር ቢኖርህ ኖሮ እግዚአብሔር ባልሰቀለህም ነበር። ግን ጨርሶ ብልሹ የማትረባ በመሆኔ ምክንያት ሰቅሎህ ክርስቶስን በውስጥህ አስቀመጠ። ስለዚህ ራስህን ከራስህ ማስወጣት አለብህ። ታዲያ እንዴት ነው ይህን በተግባር የምታውለው? ይህን ብቻ ማለት አለብህ፤ «እግዚአብሔር እኛ ላኪ ሆይ መልካም ማድረግ አልቻልንም፤ መልካም ለማድረግ አልሞክርንም። ጌታ ሆይ ከዚህ በኋላ የበኩሌን ጨርሻለሁ፤ ሙሉ በሙሉ የማል

ድል ነሽ ሕይወት

ችል ነኝ፤ ለመቻልም እንኳ አልጥከርም ግለት አለብህ። እንደዚህ ራስህን ከራስህ ልታስወግድ ትደፍራለህ?

አንድ ሰባ ዓመት የተጠጋው አዛውንት ሐኪም ሲጋራ የግቆም ችግር ነበረበት። አንድ ቀን በጉባኤ ላይ ሲጋራ ግጤስን ለግቆም የሚያደርገውን ትግል ገለጸ። እግዚአብሔርን የሚያውቅ አንድ ወጣት በዚያ ነበር። እኔ አንተን ብሆን ኖሮ እንዲህ አላደርገኝ ብሎ ነገረው። አዛውንቱም ለወጣቱ በትግሉ ግሽነፍ እንዳልቻልኩ ታውቃለህ? ትግሉን ጨርሶ ባቆም ለእንዴት ከፍ ያለ ችግር ይኖርብኝ ነበር አለው። ወጣቱ እንዲህ አይደለም በግለት መለሰ፤ እኔ አንተን ብሆን እግዚአብሔርን እግዚአብሔር ሆይ ግጤስን ከእኔ ውሰድ እለው ነበር አለው። ሐኪሙም የወጣቱን ምክር በአድናቆት ተቀበለና ከልቡም እንዲህ በግለት ጸላየ «እግዚአብሔር ሆይ ግጤስን የግቆምበት መንገድ የለኝም» አሁን ለግቆም የግደርገውን ትግል አቆግላሁ ጌታ ሆይ ይህንን ለአንተ እተዋለሁ። ምንም አላደርገኝ ግን ግጤስን ከእኔ እንድትወስድ አጠይቅ ሀለሁ» ብሎ ጌታን ጠየቀው። ይህ ሐኪም ለሃምሳ ዓመት በቀን ከአስራ ሁለት እስከ ሃያ ሲጋራ አጭሷል። ለእግዚአብሔር ከሰጠበት ቀን በኋላ ግን በተከታዩ ጠዋት በሕይወቱ የግጤስን ፍላጎት ለመጀመሪያ ጊዜ በዚህ ጠዋት እንደረሳ መሰከረ።

ቅዱስ መሆን እችላለሁ ብለህ የምታስብ ከሆነ ያለ ጥርጥር ትወድቃለህ፤ ታጋሽ መሆን እንደምትችል ብታስብ ፈጽሞ ትወድቃለህ፤ ፍጹም መሆን እንደምትችል ብታስብ በእርግጥ ትወድቃለህ። ይህ የሆነበት ምክንያት እግዚአብሔር ከመስተካከልና ከመታደስ ውጭ እንደሆንክ ቆጥሯልና ነው። ሆኖም እንደጳውሎስ «ከክርስቶስ ጋር ተስታለሁ» ፈጽሞ የተበላሸሁ ነኝ አልረባም፤ መስቀል ይገባኛል ግለት ትችላለህ? ፔኪንግ ውስጥ አንድን ወንድም ድል ለግድረግ መጥከርን አቆመሃል ወይ ብዬ ጠየቅሁት። «እግዚአብሔር ይመስገን አቶሚያለሁ። ግቆም ለድል መሠረታዊ ነገር ነው» ብሎ መለሰልኝ። በጉልበትህ የምትፍጨረጨር ከሆንህ በእግዚአብሔር ፊት ፈጽሞ ጥቅም እንደሌለህ እንዲሁም እንደማትስተካከልም ወይም እንደማትታደስ ግወቅ አለብህ። አንተ ልታደርግ የምትችለው እንዲህ ብሎ መጸለይ ብቻ ነው፤ «ጌታ ሆይ

ወደ ድል ሕይወት እንደት እንደሚገባ

ከዚህ በኋላ ሁሉን በእጅህ አተዋለሁ። ከአሁን ጀምሮ አንተ ሁሉን ነገር አድርግላች።

ነገር ግን ይህም መረዳት ኖሮ «አንችልም፤ ተስፋ ቆርጠናል» ብለው የተናዘዙና ከክርስቶስ ጋር እንደተሰቀሉ የሚናገሩ ወንድሞችና እህቶች ራሳቸው በመሸነፍ ሕይወት ውስጥ ይገኛሉ። ለምንድነው እስከ አሁን ድረስ ድልን የማይለግመዱት? ይህ የሆነበት ምክንያት ለማሸነፍ ድልን ከመለግመዳቸው በፊት አንድ ነገር ስለሚቀራቸው ነው። ድል ለመንግት ይህ ሁለተኛ ሁኔታ ነው።

1. ማመን

«በሥጋ የምናርበት ኑሮ...»

እስካሁን የተባለውን ጠቅላላ ባለ መልኩ እንየው። እግዚአብሔር ፍጹም የተበላሸህ ነህ ይለኛል፤ እኔም ፍጹም የተበላሸሁ ነኝ እላለሁ፤ እግዚአብሔር ምስኪን ነህ ይለኛል፤ እኔም እቀበለዋለሁ እላለሁ፤ እግዚአብሔር ከሞት በስተቀር ምንም አይገባህም ይለኛል፤ እኔም እንዲሁ ሞት ብቻ ነው የሚገባኝ እላለሁ።

«እኔ ሕያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል።» ይህ የተረጋገጠ እውነት ነው። እንደዚህ እንደተረጋገጠው እውነት ዛሬ ሕያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ነው ለእኔ የሚኖረው። ለምንድነው እኔ ሕያው ሆኜ የማልኖረው? ከሁለት አንድ ሲቀነስ አንድ ነው። አዳማዊ ባሕርይ ከእኔ ሲቀነስ የሚቀረው ምንድነው? መልሱ ግልጽ ነው፤ ክርስቶስ ነው። ሁለቱም አብረው ይኖራሉ ግን አንዱ ተወግዷል ስለዚህ በውስጣችን የሚቀረው ክርስቶስ ብቻ እንደሆነ እውነት ነው። ሆኖም ከማመን በስተቀር ይህን የምገልጽበት ሌላ መንገድ የለኝም።

ሀ. የእግዚአብሔርን እውነት ማመን

ወንጌል እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እንደሰጠን ይነግረናል። ኢየሱስ ጽድቃችን፣ ቅድስናችን፣ ቢዛችን፣ ሆኗል። 1ኛ ቆሮ 1:30ን ተመልከት። ክርስቶስ ኢየሱስን በእውነት ልንቀበለው ይገባል። ምክንያቱም እርሱ ሕይወታችን ሆኗልና። መጽሐፍ ቅዱስ ክርስቶስ ራሳችን እንደሆነ

በሌሊ 1:22፤ 4:15 ቀላ 1:18 ላይ ይናገራል። የሰው ራስ ስለ አካል እንደሚሰግወውና እንደሚጠነቀቅለት ሁሉ ክርስቶስም ክርስቲያን ለሆነን ለእኛ እንዲሁ ነው። ዛሬ እርሱ ራስ ነው። እኛም የአካሉ ብልቶች ነን። በአሉታዊነት ራሳችንን ሰጥተናል። አሁንም በአሉታዊ አባባል ይህንን ለምንናል። የእግዚአብሔር ቃል ክርስቶስ ራስ እንደሆነ ይናገራል። ስለ ለንተ እንደሚጠነቀቅ ታምናለህ?

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 15:1-5 ላይ ክርስቶስ የወይን ግንድ እኛ ደግሞ ቅርንጫፎች እንደሆንን ይገልጻል። በዚህ ክፍል ላይ መንፈሳዊ ሕይወታችን ሲሻሻልና ከአሁኑ ሲልቅ እርሱ የወይን ግንዳችሁ እናንተ ደግሞ ቅርንጫፎች ትሆናላችሁ አይለንም። ባመንን ጊዜ እርሱ የወይን ግንዳችን ነው፤ እኛም ቅርንጫፎች ነን። ሕይወቱንና ፍሬ የግፍ ራት ኃይሉን ስለሰጠን እርሱ በመልካም ነገር እንደተሞላ ሁሉ እኛም ፍሬ ለግፍራት በመልካም ነገር መሞላት አለብን። ደገነነትን በተቀበልን ጊዜ እርሱ ሕይወቱን ከፍጹምነቱ፤ ከቅድስናውና ከመልካም ነገሩ ሁሉ ጋር በእኛ ውስጥ አፍሷል፤ ይህን እናምናለን?

ኢየሱስን እንደ አዳኝህ አድርገህ ስትቀበለው ከእርሱ ጋር ተጣብ ቀሃል፤ ይህንን ታምናለህ? የወይን አትክልት ግንድ ከቅርንጫፎች ጋር ግንኙነት እንዳለው ሁሉ ክርስቶስም ከአንተ ጋር ያለው ግንኙነት ይህን እንደሚመስል ልታምን ትችላለህ? ገበሬው እግዚአብሔር ቀደም ሲል ጀምሮ አንተንና እሱን አንድ ዛፍ ስላደረጋችሁ እንጂት ነው ከእርሱ የምጣበቀው ብለህ ግሰብ አያስፈልገህም። አንተ አይደለህም ለእርሱ ፍሬ የምታፈራው። ይልቁንም እርሱ በአንተ ውስጥ አድር ፍሬን ያፈራል እንጂ።

እግዚአብሔር በቃሉ የክርስቶስንና የእኛን ሕብረት ልክ ምግብ ከእኛ ጋር እንዳለው ዓይነት ግንኙነት በዮሐ 6:51-58 ባለው ክፍል ላይ አመልክቷል። በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ በቁ 54 ላይ «እውነት እውነት እላችኋለሁ የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም። ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘለዓለም ሕይወት አለው።» ስለሚል ክርስቶስ ኢየሱስ የምንጠጣው ደምና የምንበላው ሥጋ ነው። ልክ የምንበላው ምግብ ያለንን ፍላ

ት እንደሚያሟላ! ያለ እርሱም እንደምንምት ጌታ ኢየሱስም እንደ መገረላዊ ምግባችን ለእኛ እንደዚሁ ነው። ሕይወታችንን የሚያቆሙ እርሱ ነው።

እግዚአብሔር በቃሉ ከክርስቶስ ጋር እንደተዋሐድን ያረጋግጣልናል። ክርስቶስ ራሳችን፣ ግንኙነትና ምግባችን ነው። ልጁ የሕይወታችን ጋይዳ እንዲሆን ተሰጥቶናል። እንደ ክርስቶስ እንድንኖር ጋይዳን እንዲሰጠን እግዚአብሔርን መጠየቅ አያስፈልገንም። በፊት ባለግወቃችን ለእግዚአብሔር ከመገዛት ይልቅ ሁልጊዜ የራሳችንን ቅድስና ልንጠብቅና ልንፀናበት እናስብ ዘበር። አሁን ግን በአሉታዊ መልኩ ከራሳችን ትግል ተደርጠናል። ግን ይህ ብቻ በቂ አይደለም። ልጁን ሕይወታችን አድርጎ ለስከሰጠን ድረስ በአምንታዊ መልኩ እርሱ ሕይወታችን እንደሆነ ግመን አለብን። ያንጊዜ እርሱነቱን ሁሉ በእኛ ውስጥ ይገልጣል። በየትም ቦታ ምንም ኅይነት ናላትት ይኑረን እርሱ ይሞላል። የእግዚአብሔር ቃል ይህን ይላልና እንመን።

የድል ምስጢር የሚገለጠው በራሳችን ጥረት የሚሆነውን የግዝነና ትግል ደረጃ በደረጃ በግቆምና በመተውላይ ነው። ክርስቶስ ድላችን እንደሆነ በእምነት እናውቃለን። ድል ክርስቶስ በመሆኑ እምነትም የክርስቶስ የሆነውን ሁሉ በእኛ ውስጥ ያመጣል። እግዚአብሔር ጌታ ኢየሱስን በጸጋ ለእኛ ሰጥቶናል። የክርስቶስ ሕይወቱ፣ ጋይዳ፣ ገርነቱና ቅድስናው በሥጋችን እንዲገለጥ እግዚአብሔር የሰጠንን ሁሉ በእምነት እንቀበላለን?

ይህ የመዋሃድ ምስጢር የእግዚአብሔር ሥራ ነው። በእርሱ ከፍለጋ የሚያልፈው የክርስቶስ ባለጠገነት የእኛ ይሆናል። ይህን እናምናለን? የክርስቶስ የሆነው ሁሉ የእኛ ነው። እግዚአብሔር ቅድስናውን፣ ፍጹምነቱን፣ ሕይወቱን፣ ጋይዳውንና ባለጠገነቱን ሰጥቶናል ብለን እናምናለን? ራሳችን፣ ግንኙነትና ምግባችን እንዲሆን እግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር አግብቆናል። አሁን ክርስቶስ ጽድቃችን፣ ቅድስናችንና ቢዛነታችን መሆኑን፣ እናምናለን? የእርሱ ሕይወት በእኛ ውስጥ እንደሚኖር እናምናለን? እግዚአብሔር ይህን እንድናምን ግባበል የሌለበትን ትዕዛዝ አገዛዝ ነው። እኛ ከክርስቶስ ጋር ያለን ሕብረት እግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር

ባለው ሕብረት ዓይነት የተቀረጸ ነው። ስለዚህ የእርሱ ትዕግሥት፣ ገርነት፣ ገጽሕናና መልካምነት ሁሉ የእኛ ነው። ልክ ደገነነትን ስናገኝ በመጀመሪያ እርሱ ጽድቃችን መሆኑን እንዳመንን ዛሬም እርሱ ቅድስ ናችን መሆኑን እንመን። ይህም ሆኖ ግን ስንተች በዚህ ረገድ ይወድ ቃሉ? ብዙዎች የእግዚአብሔርን የድል መንገድ ያውቃሉ ግን እምነቱ የላቸውም። አለመቻላቸውን ያውቃሉ፣ የክርስቶስን ችሎታ ግን እያው ቁም። ሥጋቸው ፍጹም ዋጋ እንደሌለው ያያሉ፣ ግን የክርስቶስን ባለጠ ግንት እንደ እግዚአብሔር ስጦታ አያዩም።

ይህን ስጦታ እንዴት እንቀበላለን? በጥረታችን ሳይሆን የእግዚአ ብሄርን ቃል እንዳመንን ይህን ስጦታ እንዲያው በእምነት መቀበል እንች ላለን። ወንጌል ይህ ነው። መንፈስ ቅዱስም እምነታችንን የእግዚአብሔር ተዓምር በእኛ ውስጥ እንዲፈጸም መነሻ ነጥብ አድርጎ ይወስደዋል። የእግዚአብሔርን ብርቱ ኃይል ያልተለማመዱ ሰዎች ይህንን አጥብቀው ሳይቀበሉት ይችላሉ። ለተለማመዱት ግን ይህ ድንቅ እውነት ነው። በጌታ ውስጥ ያለው ባሕርይ የእኛ እንደሆነ ስናምን መንፈስ ቅዱስ በእር ግጥ የእኛ እንዲሆን ያደርገዋል። እ ይህ ምን ዓይነት ወንጌል ነው! የክርስቶስ የሆነው ሁሉ በእምነት የእኛ ሆኗል። በእምነት ይህ የክርስቶስ ፍጹም ሕይወት ሙት በሆነው ሥጋችን ውስጥ በየዕለቱ ራሱን ይገል ጣል። በእምነት ግለትም ያለብን ከእንግዲህ «እኔ ሕያው ሆኜ አልኖ ርም» ብቻ ሳይሆን «ክርስቶስ በእኔ ይኖራል» የሚለውንም ቃል ጥምር ነው።

ለ. እንደተቀበልክ እመን ፣ ታገኝማለህ

እግዚአብሔር የማናምነውን ነገር እንድናምን አያደርገንም። አንዳ ንድ ሰዎች የራሳቸውን ጥረት እንዲተው ሲጠየቁ ይተዋሉ። ግን ተውት የተባሉትን ነገር ለማድረግ ሲፍጨረጨሩ ይታያሉ። እናምናለን ይላሉ ሆኖም አያምኑም። በእርግጥ የራስን ጥረት ማቆም አስፈላጊ ነው። ዋናው ነገር አሁን ጌታ ኢየሱስ የእራሱን ድል በውስጣችን ያኖራል የሚለውን ማመኑ ነው። እግዚአብሔር ክርስቶስ ስለ እኛ በመስቀል ላይ መሞቱን የተናገረውን በማመን የዘላለምን ሕይወት እንቀበላለን። በተመሳሳይም

ጌታ ኢየሱስ በእኛ ይኖራል የሚለውን በግመንም የድል ሕይወት እንቀበላለን።

ብዙዎች ጌታ እነርሱን ማረፊያው እንዳደረገ ግመን አይችሉምና የሚላባቸውንም እዚህ ላይ እንደሆነ አውቃለሁ። ከዚህ የተነሳ ጌታ ለእነርሱ ድል እንደሚነግሩ አያምኑም። እንደ ወቅት እንዲት እህትን ድል ለማግኘት የታደርገውን የገል ጥሬት ትታ እንደሆነ ጠየቅሏት ፤ እርሷም ትቻለሁ አለችኝ። በሙቀጠልም እንዲት ተውሽ ስላት «በራሴ ፍጹም ተስፋ እንደሌለኝና ጥረቴንም እንደግፋሁ ለእግዚአብሔር ነገርኩት» ስትል መለሰችልኝ። ቀጠለችና የጸለየችውን ጸሎት ነገረችኝ። «እግዚአብሔር ሆይ! ከዚህ በኋላ በሚሆነው ሁሉ ሁለንተናዬን ለአንተ በጥቅም አለች»። ታዲያ ድል አገኘሽ! ብዬ ጠየቅሏት። አገኘህ ግለት እንኳን አልደፍርም አለች። መልሼ ለምንድነው የግትደፍረው ስላት «ድል እንዳደረግሁ አይሰማኝም! ምንም ዓይነት ውጤትም አላየሁም» አለችኝ። እኔም «በእግዚአብሔር እውነት ካመንሽና በውስጥሽ የሚኖረው ጌታ ኢየሱስም ድል መሆኑን ካመንሽ ወዲያውኑ ድል እንዳለሽ ግመን አለብሽ። ነገር ግን ውጤት ከጠበቅሽ ምንጊዜም አታገኘውም ስለ እንደ እግዚአብሔር ቃል መከርሳት»።

የድልን ጸጋ መቀበል በመለወጥ ጊዜ የይቅርታን ጸጋ ከመቀበል ጋር አንድ ነው። ለአንድ በክርስቶስ ላለመን ጋጢአትኛ ሰው ኢየሱስ በመስቀል ላይ ስለ እርሱ ያዘጋጀውን የደኅንነት ጸጋ ቢቀበል ጋጢአቱ ሁሉ ይቅር እንደሚባልለት አትነግረውምን? ሰምቶ ካመን እግዚአብሔር ወዲያውኑ ጋጢአቱን ይቅር ይለዋል። ቀጥለህም ጋጢአቱ ይቅር የተባለለት መሆን አለመሆኑን ትጠይቀዋለህ። ይቅር አልተባልኩም ይልሃል። እንዲህ የሚልህ ለምን እንደሆነ ታውቃለህ? ሰዎች ጋጢአት ይቅር ከተባለ ደስታና ሰላም ይኖራል ሲሉ ሰምቷል! እርሱ ግን እስከ አሁን ይህ ደስታና ሰላም የለውም። እንዲህ በማለትም ይቀጥላል። ጋጢአቱ እንደተሰረየለት በድፍረት መናገር የሚችለው ሰላምና ደስታ ሊያገኝ መሆኑን ይነግርሃል። ይህ እስኪሆንለትም በጸሎት እንደሚቆይ ይነግርሃል። እንዲህ ያለውን አባባል ብትሰማ ደስታና ሰላም ለማግኘት ዓመቱን ሙሉ እንኳን ቢጸልይ እነዚህ ስሜቶች ሊኖሩት እንደማይችሉ አትነግረውም?

ደስታና ሰላምን ሁለቱንም የሚያገኘኛቸው ሊያምን ብቻ እንደሆነ ትነግረዋለህ። ከደገንነት በኋላም የድልን ሕይወት የምገልግመደው እንዲሁ ነው። የድል ቅድመ ሁኔታዎች የምትላቸውን የራስህን ዝግጅቶችና ጥረትህን በመተውና በክርስቶስ ድል ነሺ ሕይወት እንዳገኘህ ግመን አለብህ። የእግዚአብሔር ልጅ ድሉን በእንተ ውስጥ ሊያኖር እየጠበቀህ ነው። እመን ውጤቱም ይከተላል። የድልን ሕይወት ለግጥነት መልካም ሥራ እየሠራህ ውጤት ብትጠብቅ ለይለግለም ድል አታገኝም።

የድል ሕይወት አልኝ ከግለትህ በፊት ውጤቱን ስትጠብቅ እንተ ያመንከው የእግዚአብሔርን ቃል ሳይሆን የራስህን ልምድ ነው። ነገር ግን ልክ በእግዚአብሔር ቃል እንዳመንክ በመቀጠል ልምዶች ይመጣል፤ ከዚያ በኋላ ድልም ይከተላል። ጳውሎስ «የድልን ሕይወት ከመቀበሉ በፊት እንዳሸነፍኩ ይሰማኛል አላለም፤ እንዲያውም የተናገረው «አሁን በሥጋዬ የምናረው ኑር፤ በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምናረው ነው» ብሉ ነው። ቀዝቃዛና ደስ የግይል ስጤት የተሰግህ ቢሆንም «አሁን በሥጋዬ የምናረው ኑር በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት ነው» ብለህ እግዚአብሔርን ግመስገንና ግክበር አለብህ።

እኔን ራሴን በልዩ ሁኔታ እንደሚኖር ሰው አድርጋችሁ አትመልከቱኝ። እንደ እውነቱ ከሆነ በየቀኑ የመታከት ሕይወት የምናር ሰው ነኝ። በረጋ መንፈስ የተነሳሁበት የግለጻ የጸሎት ጊዜ የለም። ያለ እክል በመደስት ያሳለፍኩት ጊዜ የለም። ሰይጣን ብዙ ጊዜ እየከሰሰኝ እንዲህ በግለት ወደ እኔ መጥቷል፤ «ደስ አትሰኝም፤ ሁልጊዜ በሰጤትህ በጣም ቀዝቃዛ ነህ፤ ባለፉት ቀናት ቀዝቃዛና ስጤት አልባ ነበርክ፤ አሁንም ስጤት አልባና ቀዝቃዛ ነህ፤ ክርስቶስ በእንተ ይኖራል ግለት ነው? ይህ ነው የክርስቶስ ድል?» ሲለኝ እግዚአብሔር በቃሉ መልስ ይሰጠኛል። «እኔ ሕያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል» አለዋለሁ። የከፋውን ድቃጽ ባስተናገድ ኖሮ እኔ እኖራለሁ፤ ሕያው አለመሆኔን ካመንኩ ግን የእግዚአብሔር ልጅ ነው በእኔ የሚኖረው። ቀዝቀዝ ያለ ነገር በስጤትና በሀዋላቶቼ ይሰማኛል። የእግዚአብሔርን ልጅ በእኔ መኖርና ቅዱስ ቃሉ የሚለኝንም ጭምር አምናለሁ። የመተውና የግመንን ቅድመ ሁኔታዎች ካሟላህ ያኔ ክርስቶስ ድሉን

በአንተ ውስጥ ያኖራል። በመሆኑም እንዲህ ብለህ ጸልይ «እግዚአብሔር ሆይ ስሜት ግለት ምንም ግለት ስላልሆነ አመሰግንሃለሁ፤ አክብርሃለሁም። በዚህ ጉዳይ የሰይጣን ትልቁ ውዝት ስሜት ነው። ስሜት የዚህ ጠላት የቅርብ ወዳጅ ነው። ጌታ ሆይ ከስሜት ይልቅ ቃልህን በግመኔ አመሰግንሃለሁ። ምክንያቱም ቃልህ ብቻ እውነት ሲሆን ስሜትን ግን ልተግመንበት የግይዝባ ነው።» ከዚያም በኋላ ቢሆን በስሜት መልክ ፈተና ሲገጥምህ በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት እንደምትኖር በድፍረት ተናገር።

እራስህን ስትተውና በአምላክህ ስታምን የእግዚአብሔር ልጅ ስለአንተ ሲዋጋ ታያለህ። ላንተ ድልን ያተዳጃል። ከቶ አመልህን፤ ደንዳና ነትህን፤ ትፅቢትህን፤ ትናትህን ያስጠግዳል። ከጥንት ጀምሮ እስከ አሁን ሰዓት በመላው ዓለም ሁሉ እንደ ድል ነሽ ብቻ ስላለ እግዚአብሔርን አክብር፤ ሁላችንም የተሸነፍንና የግንጠቅም ነን። ጌታ ብቻ ግን ድል ነሽ ነው። ከብር ለእግዚአብሔር ይሁን፤

በአንድ በኩል ተው የተባልከውን በሙተው በሌላ በኩል በእግዚአብሔር ልጅ ላይ እምነህ እነዚህን መሠረታዊ ሁኔታዎች በግግላት ኑር። ክርስቶስ በአንተ ይኖራል የሚለውን የእግዚአብሔርን እውነት እመን። ይህንንም እንደተቀበልህ ተረዳ።ሁሉ በልጁ ስለ እኛ እርዳታ እንደተደረገ እግዚአብሔር እንዲያሳየን እንጠይቅ፤ ይህና ይህ ብቻ ድል ተብሎ ሊጠራ ይችላል። ድል ይህ ነው፤ ሁሉ በእርሱ ተደርጋል። ሃሌ ሉያ!

ምዕራፍ 5

መተው

«እርሱ ግን በሰው ዘንድ የግይቻል በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል አለ» /ሉቃ 18:27/

«ገና አንድ ነገር ይቀርሃል»

በሉቃስ 18:27 ላይ ሰሰው የግይቻለው ለእግዚአብሔር ይቻላል የሚል ቃል ተጽፏል። ይህንን ቃል የተናገረበትን ሐሳብ ሁላችንም እናውቃለን። በቁጥር 1 ላይ እንደምንመለከተው፡ «አንድ ጎበዝ ወደ እርሱ ቀርቦ የዘላለምን ሕይወት እወርስ ዘንድ ምን ግድረግ አለብኝ» ሲል ጠየቀው። ወጣቱ ጎበዝ የጠየቀው ምን ግድረግ እንዳለበት በመሆኑ ጌታ እንዲህ ሲል መለሰ፡ «ትዕዛዛትን ታውቃለህ...» አለው። ጌታችን በሥራ የዘላለምን ሕይወት ለመውረስ የሚያስገድዱና የግያስገድዱም ሕጎች እንዳሉ ለማዛየት እነዚህን አምስት ትዕዛዛት ጠቀሰ። ጎበዙ እነዚህን ትዕዛዛት ሁሉ ከልጅነቱ ጀምሮ እንደጠበቀ ተናገረ፤ ጌታ ግን ገና አንዲት ነገር ተርታሃለች ሲል አሳሰበው። /ቁ 22/

ከዚህ ክፍል መግር የሚገባን ነጥብ አለ። ጎበዙ የዘላለምን ሕይወት ለመውረስ ምን ግድረግ እንደሚገባው ጌታን ሲጠይቅ ጌታችን አምስቱን ትዕዛዛት ብቻ ነው የነገረው። ለምን ሁሉንም አልነገረውም? አምስቱን ብቻ ከጠቀሰ በኋላ ለምን «አንዲት ነገር ተርታሃለች» ሲል ዉመረ? አለመቻሉን ሊያሳውቀው ፈልጎ ነው። የዘላለም ሕይወት የእግዚአብሔር ጸጋ የሆነ ስጦታ ነው። በሰው ሥራ ሊገኝ አይችልም። ጎበዙ ግን አልገባውም፤ እንዲያውም «እነዚህን አምስት ትዕዛዛት ከልጅነቱ ጀምሮ ጠብቂያለሁ» በግለት ተኩራራ። ጌታ ግን ይህን ጎበዝ ሊያደርገው የግይ ቸለውን አንድ ነገር እንዳለ ያውቃል። በመሆኑም

«አንድ ነገር ይቀርሃል» ሲል ጨመረ። የታሪኩን ፍፃሜ እናውቃለን፤ ጎበዙ የዘለዓ ለምን ሕይወት በሥራ መውረስ አልቻለም።

የድልም ነገር በዚህ መርህ የሚሄድ ነው። አንዳንዶቻችሁ እንደ ብዙዎቹ ሌሎች ሰዎች ኩሩ ፣ ቀናተኛ ወይም ገታራ አይደለንም ትሉ ይሆናል። እርግጥ ነው ከሌሎች ሰዎች በብዙ መንገድ ትሻሉ ይሆናል። ግን በሕይወታችሁ ውስጥ አንድ ግሽነፍ ያልቻላችሁት ነገር እንዳለ እግዚአብሔር ያውቃል። ለእኛ ለሰዎች ይህ ነገር እንደማይቻል ሊያሳየን ፈልጎ ይህን አንድ ነገር በእኛ ውስጥ ትቷል። ዝሙት ሰላልፈጸምህ፤ ሰላልገደላህ፤ ሰላልሰፎቅህ፤ በሐሰት ሰላልመሰክርህ ወይም አባትና እናትህን ሰላከበርህ ሁሉን ነገር እንደምትችል አድርገህ ትገምታለህ። ምን አልባት አንድ ሰው ድል ነሥተህ መሆን አለመሆንህን ቢጠይቅህ በዚህ ነገር ድል የነሣህ በዚያኛው ደግሞ ድል ያላገኘህ እንደሆነ ትመልሳለህ። ነገር ግን ጥያቄው ዛሬ ምን ያህል ድል ነሣህ አይደለም። ድል ልትነሣው ያልተቻለህ አንድ ነገር እንኳን አለ ወይ? ነው። እንደ ጎበዙ ከልጅነት ጀምሮ ጠብቋልሁ የምትለው ነገር ቢኖርህ እንኳን ድልን በተመለከተ አለመቻልህን ሊያሳይህ እግዚአብሔር አንድ ነገር በሕይወትህ ያስቀራል።

እግዚአብሔር ማንነታችንን ገላልጦ ስለሚያውቅ በእኛ ላይ ያሳለ ፈው ፍርድ ስቅላት መሆኑን ቀደም ብለን አይተናል። ኃጢአትን እንደማ ናሽንፍና መልካም ነገር እንኳን ልናደርግ እንደማንችል ያውቃል። እርሱ በግልጽ ተመልክቶን ሳለ እኛ ግን ራሳችንን በድንግዝግዝ እያየን መልካምና ጠቃሚዎች አድርገን እንቆጥራለን። ምንም ያህል መልካም ነን ብለን ራሳችንን ብንቆጥርም ለእያንዳንዳችን እግዚአብሔር «ገና አንዲት ነገር ቀርታሃለች» ይለናል። አንዳንድ ሰዎች በቁጡ ባሕሪያቸው ይቸገራሉ። ሌሎች ደግሞ በግትርነታቸው። አንድ ሰው ኩሩ ወይም ቀናተኛ ሳይሆን ይችላል፤ ግትርነቱ ግን ሁልጊዜ ይከተለዋል። እንዲህ ከሆነ ድል ለመንሣት ገና አንዲት ነገር ቀርቶታል። ድል ያላደረገው አንድ ነገር መኖር አለበት። አንዱ ኩሩ ወይም ቀናተኛ ወይም ብስጫ ሳይሆን ይችላል። አፋ ግን ያለማቋረጥ ይሠራል፤ ሳይናገር ሞሥራት አይችልም። ይህንን፤ ያንን ወይም ሌላውን ኃጢአት ፈጽሜ አላውቅም ብሎ ሊናገር

ይቸላል። ጌታ ግን እንዲህ ይለዋል፡ «ገና አንዲት ነገር ቀርታሃለች» ሌላው ደግሞ በገንዘብ ላይ እጁ የማይፈታ ይሆናል። በሕይወቱ ሁሉ የተጋነነ ጋጢአት ፈጽሞ አያውቅም፤ ይሁንና የስስት ጋጢአት ይፈጽማል። ገንዘብን መውደድ ተዋህዶታል። ስለሆነም ጌታ እንዲህ ይለዋል፡ «ገና አንዲት ነገር ቀርታሃለች» ይህ አንድ የቀረ ነገር በዚህ ጉዳይ ድል የመንሣት ችሎታ እንደሌለው ያሳያል። ሰዎች ፍጹም የሆነ ሕይወት እንዲገለጥባቸው ይጠበቃሉ ግን በተቃራኒው በእነርሱ ላይ የሚመሰክር ባቸው አንድ ባህሪ አላቸው፤ ስለሆነም የመጀመሪያው ቅድመ ሁኔታ ይህን አንድ ነገር ትዕቢትን ወይም ቅናትን ወይም ለፍላፈላትን ወይም የረከሰ ሐሳብን በራስ ጥረት ማሸነፍ አልቻልም በማለት መናዘዝ ነው።

ጌታ ኢየሱስ ለወጣቱ ገበዝ ማለት የፈለገው ነገር የዘለዓለም ሕይወት ጉዳይ ለሰው አይቻለውም ነው። ልክ እንዲሁ ድልና የተተረፈረፈ ሕይወት ለሰው በራሱ ሥራና ጥረት ማግኘት አይቻለውም። ጌታ ለገበዝ አለመቻሉን ሲነግረው ይህ ሰው ግን ሊያምን ፈቃደኛ አልነበረም። እንዲት ያለ ደፋር፤ ጠንካራና መመካት የሚታይበት ሰው ነው፤ ከከንፈሩ የወጡት ቃላት «ከልጅነቴ አንስተ እነዚህን ሁሉ ጠብቁአለሁ» የሚል ነበር። ይህ ሰው ሕይወቱን ሁሉ በቁጥጥሩ ሥር እንዳዋለ አስቦ ነበር። ጌታ ግን «ገና አንዲት ነገር ቀርታሃለች» ብሎ መለሰለት።

እነዚያ የጠቀስኳቸው ጋጢአቶች ማለትም ትዕቢት፤ ቅናት፤ ግትርነት፤ የረከሱ ሐሳቦች ወይም ለፍላፈላት የለብኝም ብለህ ገምተህ ይሆናል ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያለውን ደግሜ ላስተጋባልህ፤ «እንዲት ነገር ቀርታሃለች» ይልሃል። የጎደለህ ምን እንደሆነ ቢትህ ግባና አስብ።

እግዚአብሔር ሰዎች አለመቻላቸውን ያዩ ዘንድ ይወዳል

እግዚአብሔር ማንነትህን በደንብ አድርጎ በለተረዳ አትቸልም ብሎ ደምድሟል። አንተስ ምን ትላለህ? ከዳንሀበት ኒቢ ጀምሮ እስካሁን ድረስ በጋጢአት አሁንም አሁንም እንድትወድቅ ለምን እንደሚፈቅድ ታውቃለህ? ብዙ ወንድሞችና እህቶች ድል መንሣት ባቃታቸው

ኃጢአት ያለቅሳሉ። ምናልባት አንተም እንዲሁ ታደርጋለህ። እኔ ግን ለዚህ ችሎታ ማጣት እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ፤ ይህን በማለቱ ግን አስሮ በያዘህ ኃጢአትና ባለብህ ሐዘን ስለ አንተ እንደማይሰማኝ አድርገህ አትቆጠር። ኃጢአትን በራስህ ማሸነፍ አለመቻልህን ታይ ዘንድ እግዚአብሔር ይወዳል። አለመቻልህንም ሊያሳይህ አንድ ነገር ብቻ በውስጥህ እንዲቆይ ይፈቅዳል። ከዳንህበት ጊዜ እስካሁን በምትሸነፍበት ኃጢአት አለመቻልህን ተረድተሃል?

አንዲት እህት ከመዋሸት በስተቀር ሁሉን ኃጢአት ማሸነፍ ችላ ነበር። ነገር ግን ድል ልትነሣ ያቃታት አንድ ኃጢአት ይህ መሆኑን ታውቃለች። ሌላዋ እህት ደግሞ በቀላሉ ትናደዳለች፤ ራሷን መቆጣጠር ይሳናታል። እንዲያውም በንዴቷ ጊዜ ከፋ ነገር ትናገራለች። ይህ ሕይወቷ በጣም ያሳፍራታል። ያም ሆኖ ታዲያ ምንም ልታደርግ አልቻለችም። ሌላ አንድ ወንድም ደግሞ አውቃለሁ። ይህ ወንድም ከማጤስ በስተቀር ሌሎችን ኃጢአቶች ድል ነስቷል። ነገር ግን ይህን ልማድ የሚተውበት መንገድ አላገኘም። ሌላይቱ እህት ያለማቋረጥ መመገብን ለማቆም ተሳናት እንጂ ብዙ ኃጢአቶች ላይ ድል ነበራት።

ለምንድነው ብዙ ክርስቲያኖች እንዲህ ያለ የተለያዩ ልምምድ የሚኖራቸው? እግዚአብሔር አለመቻላቸውን የሚያሳይበትና ማንነታቸውን የሚገልጥበት መንገድ ነው። እግዚአብሔር ችሎታ እንደሌለህ በሚገባ አሳይቶህ ሳለ አንተ ግን በራስህ በመተማመን ተስፋ አለኝ ትላለህ። እስቲ አንዳንድ ጥያቄዎችን ልጠይቅህ። ልብ የሚሰብር ውድቀትህና አሳፋሪ ሽንፈትህ የድልን ሕይወት በራስህ አለመቻልህን እግዚአብሔር የሚያሳይበት መንገድ እንደሆነ ትረዳለህ? እስከሚሰለችህ ወድቀሃል? እግዚአብሔር በራስህ አንድን ኃጢአት እንደምታሸነፍ አሳይቶሃል? አንድ ጊዜ፤ ሁለት ጊዜ፤ አሥር ጊዜ፤ ሃያም ጊዜ እንኳ ወይም መቶ ጊዜ እንድትወድቅ ይፈቅድልሃል። በዚህም ስላለመቻልህ በቂ ማስረጃ ይሰጥሃል። «እግዚአብሔር ሆይ እኔ አልችልም» እስክትል ሽንፈትህን ሊያሳይህ ይወዳል። አንድ ሰው ለመዳን መጀመሪያ ራሱን ሊያድን አለመቻሉን መናገር ያስፈልገዋል። በተመሳሳይም ለማሸነፍ በራሱ አለመቻሉን ማወቅ አለበት። ስለሆነም አንድ ሰው ወደዚህ ነጥብ ሊመጣ

እግዚአብሔር ወዲያውኑ መሥራት ይጀምራል። በጣም የሚያሳዝነው ነገር ቢኖር በሉቃስ 18:18-23 ባለው ክፍል ላይ የተጠቀሰው ነበዝ አለመቻሉን ቢያውቅም እንኳ እያዘነ ሄደ።

እግዚአብሔር ሕገን ለሰዎች ለሁለት ሺህ ዓመት ሰጠ። ይሁን እንጂ ለአሥራኤል ልጆች አሥርቱን ትዕዛዛት ሲሰጥ ዓላማው ምን ነበር? እነዚህን የሰጣቸውን ትዕዛዛት እንዲጠብቁቸው ሳይሆን እንዲጥሷቸው ነው። ይህ እንዴት ይሆናል? ምክንያቱም ሰዎች ኃጢአተኞች በመሆናቸው ምክንያት እነዚህን ትዕዛዛት ሊጠብቁ እንደማይችሉ ያውቃል። ነገር ግን ሰዎች ራሳቸው ወድቀው ካላዩ እግዚአብሔር ያሳለፈባቸውን ፍርድ አይቀበሉም። ያኔ ብቻ ኃጢአተኞች መሆናቸውን ይናዘዛሉ። የሮሜ መጽሐፍ እግዚአብሔር ለሰዎች ሕገን እንዲጠብቁት ሳይሆን እንዲጥሱት እንደሰጣቸው ሲናገር «በደልም እንዲበዛ ሕግ ጭምር ገባ » ይላል። 5-20 ሰዎች ሕገን መጠበቅ እንደማይችሉ ከተረጹ በኋላ ያኔ የእግዚአብሔርን ፍርድ ይቀበላሉ። ሰዎች በራሳቸው ችሉታ እንደ ሌላቸው ተረድተው በክርስቶስ ይታመኑ ዘንድ እግዚአብሔር የ2000 ዘመን የሰውን ታሪክ ተጠቀመ።

ላለፉት 2000 ዓመታት ብዙ ኃጢአተኞች ድነዋል። አሁን የክርስቶስን ስም የምንጠራ ሁሉ የዳንን ኃጢአተኞች ነን። ስለዚህ መሉ በመሉ መሰጠት አለብን። እኛ ግን ንደታችንን፣ ትዕቢታችንን ወይም ለሌላ ሌላ ነገራችንን እውስጣችን በመጨቆን ለመሻሻል እንሞክራለን። በፊት ቁጣችን በውጭ ይታይ ነበር፤ አሁን ግን ድል ለማግኘት ስንል በውስጣችን ታፍኗል። ቀደም ሲል ትዕቢታችን በውጭ ይታይ ነበር፤ አሁን ግን ወደታች ተጭኗል፤ ግን ምንም ያህል ቢጨቅኑ ድል አልተመቱም። እንዲሁም እግዚአብሔር በመጨረሻ የእኛን ደካማነት ያሳየናል። ማንም ኃጢአቱን ሊያሸንፍና በራሱ ምንም ሊያደርግ እንደማይችል ይነግረናል።

በራስህ ምንም ተስፋ እንደሌለህ ስትረዳ ነፃ ለመውጣት ወደ እግዚአብሔር ና። በመጀመሪያ ደረጃ «እግዚአብሔር ሆይ አልችልም፤ ድል ለማግኘት በራሴ አልሞክርምም» ከአሁን በኋላ ለድል መፍጨር ጨረን አቁሜአለሁ፤ ከአሁን በኋላ አልዋጋም» ብሎ ለራሱ መናገር

ነው። ይህ መሰጠት ነው። ነፃ ለመውጣት የመጀመሪያውን እርምጃ ያሰ ምራል። በፊት ትዕቢቲንና ንደቲን፤ ተቆጣጥረ ማሻሻል እችላለሁ ብያለሁ። ካሁን በኋላ ግን ጌታ ሆይ አልችልም በራሴ ለመለወጥ አልችልም፤ ጨርሶ አቆማለሁ ማለት አለብኝ።

መሰጠት ማለት መተው ነው

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰላንተ መሰቀሉን እንዳመንህ ምን ሆነ? ወዲያውኑ የሆነው ነገር በእምነት መዳንህ ተረጋግጧል። እንደዚሁም መሰጠት ማለት ወዲያውኑ ራስህን ለማሻሻል የምታደርገውን ጥረት ማቆም ነው። አንተ ድል ለማግኘት በምትቸገርበት ምትክ ጌታ በውስጥህ እንደሚኖርና ላንተ እንደሚያሸንፍ እመን። የራስህን ሥራ አቁመህ እግዚአብሔር ነፃ እንዲያወጣህ ፍቀድ፤ ድልን በነፃ ሊያጎናጽፍህ የሚችለውን አምላክ «እግዚአብሔር ሆይ በፍጹም መልካም ልሆን አልችልም፤ ካሁን በኋላ መልካም ለማድረግ አልሞክርም። ሁሉን ለመተው እጄን አንስቻለሁ» ብለህ ንገረው። ይህ መሰጠት ነው፤ ይህ መተው ነው። አንዳንድ አማኞች መተውን እጅግ አስቸጋሪ ሆኖ ያገኙታል። ፈተና በመጣ ቁጥር ሁልጊዜ ጦርነት ውስጥ ይገባሉ። ንዴት ሲመጣ ግጥ ሚያ ለማድረግ ይወስናሉ። የመጀመሪያ ውሳኔያቸው ሲወድቅ ለሁለተኛ ጊዜ የበለጠ ጠንካራ ውሳኔ ይወስዳሉ። በመጨረሻም በውሳኔያቸው ልክ ሽንፈታቸው ስለሚበዛ ሕይወታቸው በብዙ ቃልኪዳኖችና በብዙ ውድቀቶች የተሞላ ይሆናል። ሁለተኛው ውሳኔያቸው ምንም ያህል ጠንካራ ይሁን በሮሜ 7:18-19 ላይ ጳውሎስ «ፈቃዱ አለኝና መልካሙን ማድረግ ግን የለኝም» እንዳለው ነው።

እንዲህ አላደርግም ብለን ለእግዚአብሔር የምንገባው የትኛውም ዓይነት ቃልኪዳን ትክክል አይደለም። ምክንያቱም መሥራት አላቆም ንምና ነው። አሁንም ድረስ የራስህን ጉዳይ አንተ ራስህ ነህ የምትሠራው። ስለዚህ በድፍረት «እኔ ሕያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል» ብለህ መናገር አትችልም። ሞት ማለት መተው ነው። ያንተ አለመቻል ሲጀምር በእግዚአብሔር ዘንድ የመቻል ነገር

ይጀምራል። ስለዚህ ላንተ የመጀመሪያው ወላጅ እርምጃ እጅህን ማግኘት ነው።

ቴንጺን በምትባል ሰፈር የሚኖር አንድ ወንድም ድል ለማግኘት ምክር ስላልተሳካለት አሸናፊ ሕይወት ለማግኘት የሚያደርገውን መፍጫ ርጫ ሙተው እንዴት እንደሚቻል ጠየቀች። እኔም ካደመጥኩት በኋላ ወንድም በምትሠራበት ኩባንያ ውስጥ የሥራ መደብህ ምንድነው ብዬ ጠየቅሁት። እርሱም የልብስ ክፍል ኃላፊ ነኝ ብሎ ነገረኝ። መለስ እንበልና አለቃህ በሚቀጥለው ወር ከሥራ እንደሚቀንስህ ዛሬ ቢነግርህ ምን ታደርጋለህ? ብዬ ጠየቅሁት። እርሱ ሥራ አቆማለኝ አለ። በመቀጠልም በአንተ ቦታ ለተተካው ለአዲሱ የልብስ ክፍል ኃላፊ በእጅህ ያለውን ንብረት ሁሉ ካስረከብህ በኋላ ወዲያው አንድ የኩባንያው ወኪል መጥቶ ከሁለት ቀን በኋላ የዚህ ዓይነት ልብስ ዋጋ ሊጨምር ነው ቢልህ ምን ታደርጋለህ? በመቀጠልም ይህ ሪፖርት ቀደም ሲል መጥቶ ቢሆን ኖሮ ምን ያህል ልብስ በመጋዘን ውስጥ አለን? ፍላጎታችንን ለማሟላት ብዛቱን ምን ያህል መጨመር አለብን? ብዬ እጠይቅ ነበር። በአሁኑ ሰዓት ግን የክፍሉን ሥራ ለአዲሱ ኃላፊ ስላስረከብሁ ምንም ኃላፊነት ስለማይጠበቅብኝ ሁኔታውን ሁሉ መመልከት ብቻ ስለሆነ ደስተኛ ነኝ በማለት መለሰልኝ። ይህ ስለመተው ድንቅ ምሳሌ ነው። «ከክርስቶስ ጋር ተስቅያለሁ»ለሚለው እውነት መስጠት ልክ እንደዚሁ ነው። የምተወው ስለቻልኩ ሳይሆን ባለመቻሌ ነው ብለህ ለጌታ ንገር።

ንዴቲ፣ ትዕቢቲ፣ ግትርነቴና ቅንዓቲ ከእኔ ጋር ናቸው። ግን ማድረግ የምችለው ምንም ነገር የለም። ከአሁን በኋላ ሁሉ በአንተ እጅ ነው። ድል በአንተ ማንነት የሚወሰን አይደለም። አንተ ፈጽሞ ሞተሃል፣ ክርስቶስ ግን በአንተ ይኖራል፣ ይህ ድል ነው።

በቼፎ ኮንፈረንስ ብዙ ወንድሞችና እህቶች የድልን በር አቋረጡ። አንዲት እህት ግን ባለቤቷና አማቷ ያስቃዩዋት ስለነበረ እጅግ የሚያሳዝን ታሪክ ነበራት። ይህች እህት ከባለቤቷና ከአማቷ የሚመጣባትን ክፉ ነገር ችላ ተቀመጠች። ነገር ግን ድል አልነበራትም። በማስተምርበት ጉባኤ በድል ሕይወት ላይ ስናገር እውነቱን ተቀበለች። ከሁለት ቀን በኋላ አግኝታኝ ስለ መተው መንገድና እግዚአብሔር በውስጧ እንዲሠራ

ስለመፍቀድ ሁኔታ ያልገባትን ጠየቀችኝ። እኔም ጌታ ጥሩ የሆነ ማብራሪያ ይሰጠኝ ዘንድ ለመንኩት። ወዲያውኑ በታክሲ በመሄድ ጓደኛሽን ጠይቀሽ ታውቂያለሽ? አልኳት። አዎን ጠይቄአለሁ አለችኝ። መኪናው እንደኛሽ በር ላይ ሲደርስ አንቺ ከቦርሳሽ ገንዘብ ስታወጧ ወዲያውኑ አብራሽ ያለቸው ጓደኛሽ ፈጥሶ ትከፍልልሻለች። አንቺም የከፈለችልሽን ገንዘብ መልሰሽ ስትሰጫት እርሷ ግን ልትከፍልልሽ ወስናለችና መልሳ ሰጠችሽ። በአንቺ ልምምድ ውስጥ እንዲህ ያለ አጋጣሚ ነበረ ወይ ስላት አዎን ነበር ስትል መለሰችልኝ። እንበል ጓደኛሽ የታክሲውን ሳንቲም ከከፈለችልሽ በኋላ ሹፌሩ ገንዘቡን ይዞ ሄደ! አንቺም ጓደኛሽን ጠየቅሽ። ግን ይህም ሆኖ እርሷ ለአንቺ ገንዘብ እንድታወጣ ያልፈለገሽ በመሆኑ ልክ ልትሄጅ ስትይ ገንዘቡን መለሰሽላት። ጉብኝትሽን አብቅተሽ እርሷም ስትሸኝሽ ፈጥሶ ገንዘቡን መልሳ በእጅሽ ላይ አኖረች። ገንዘቡ በሁለታችሁ እጅ ወዲያና ወዲህ ከተመላለሰ በኋላ በበሯ ላይ አስቀምጦ ጠሽው ሄድሽ፤ ያም ሆኖ ታዲያ ገንዘቡን ጓደኛዬ ታነሣው ይሆን እያልሽ ታስቢያለሽ? ባታነሣውና መንገደኛ ቢያነሣውስ? ወይስ ሕፃን ልጅ አይቶ ቢወስደውስ? ስለዚህ ቀስ እያልሽ ጓደኛሽ ማንሣት አለማንሣቷን እየዞርሽ ታያለሽ? ያሳዝናል ግን አላነሣችውም። ልንገርሽ፤ ደጋግመሽ እየዞርሽ ብትመለከቺም እርግጠኛ ነኝ ጓደኛሽ ገንዘቡን አታነሣውም። ነገር ግን ገንዘቡን መንገድ ላይ ትተሽ አንሺ ብለሽ ነገረሻት ቢሆን ኖሮ ማንም ያነሳዋል ብለሽ ሳትጨነቂ ትጓዣለሽ፤ ጓደኛሽም ያለጥርጥር ገንዘቡን ታነሣለች። ይህን ብዬ እንደጨረስኩ ነገሩ ገባት። በዚህ መሠረትም ወደ ድል ሕይወት ገባች።

ያሳዝናል የላይኛው ምሳሌ ብዙ ሰዎች ራሳቸውን ለእግዚአብሔር የሚሰጡበት መንገድ ነው። በአንድ በኩል አንችልም ይላሉ፤ በሌላ በኩል እየተጨነቁ ይመለከታሉ። ለነገሮች ራስህ የምትጨነቅ ከሆነ እግዚአብሔር ትጨነቅላቸው ዘንድ ይፈቅድልሃል እንጂ ጭንቀትህን አይወስደውም። ካልተጨነቅህ ግን እግዚአብሔር ስለ አንተ ይጠነቀቃል። ጠቅላላውን ኃላፊነትም ራሱ ይወስዳል። መሰጠትና መተው ማለት ገንዘብን እመንገድ ላይ ትቶ ወደ ኋላ ሳይገላመጡ እንደመሄድ ነው። ሕፃን ልጅ ሆነ ታክሲ ነጂ ወይም መንገደኛ ቢወስደው ባይወስደው ጉዳይህ

አይደለም። አንተ ለእግዚአብሔር ሁለንተናዬን ሰጥቼሃለሁ ብለሽው ከሆነ ከዚህ በኋላ መጥፎም ሆነክ ጥሩ የአንተ ጣጣ አይደለም። እንዲሁም ራስህን በመስጠት እግዚአብሔር በእርግጥ ያንተን ሸክም ይሸክማል። ለእርሱ ብትተው ሁሉ ውብ ነው።

አንተ ድል ለማግኘት መፍጨርጨርህን ብትተው ያኔ እግዚአብሔር የአንተን ነገር ይወስዳል። ለእርሱ ከመተውህ በፊት ግን ስለ አንተ ኃላፊ ነት እንዲወስድ ብትጠይቀው ኃላፊነቱን ከመውሰዱ በፊት እስክትተው ይጠብቅሃል።

ሁላችንም ከባድ የአለማችን ኃጢአት ያለብን ይመስላል። በየዕለቱ ስለ ራሳችን ራሳችን ኃላፊነቱን እንወስዳለን። ግን ወንጌልን ለአሕዛብ ስንሰብክ ክርስቶስ ስለሞተላቸው ስለ ምንም እንዳይጨነቁ እናስተምራቸዋለን። ከእነርሱ የሚፈለገው ማመን ብቻ እንደሆነና ይህም ሲሆን እንደ ሚድኑ እንነግራቸዋለን። በተመሳሳይም እኛ ከክርስቶስ ጋር ተሰቅለናል። አሁን እርሱ ነው በእኛ የሚኖረው፤ እግዚአብሔርን አክብር፤ አመስግን፤ አክብር ብንባል ከማመን እንዘገያለን። ክርስቶስ ራሳችን ነው፤ እኛም የእርሱ ብልቶች፤ ክርስቶስ የወይን ግንድ ነው፤ እኛም ቅርንጫፎች፤ እርሱ ሕይወታችን ነው፤ እርሱ ሁለንተናችን ነው። ስለዚህ እኛነታችንን ከራሳችን ውስጥ እናስወግድ። ከክርስቶስ ጋር የተሰቀልን እኛ ስለ ምንም አንጨነቅ። ጌታ ኃላፊነታችንን ሁሉ መሸከም ይጀምር ዘንድ እንፍቀድለት።

ክርስቲያናዊ የደስታ ሕይወት ምስጢር «The christian secret of a happy life» በተሰኘ መጽሐፍ ላይ አንድ የተጻፈ ታሪክ አለ። አንድ ክርስቲያን ውሃ የሌለበት አንድ ጉድጓድ ውስጥ ይገባል። ወደ ውስጥ የገባውም በጉድጓዱ አፍ ላይ የታሰረውን ገመድ በግራና በቀኝ እጁ እያፈራረቀ በመያዝ ነው። ሲንሸራተትም በድንገት የገመዱ መጨረሻ ላይ ደረሰ። የጉድጓዱን ጥልቀት ስላላወቀ ወደ ጉድጓዱ አፍ ለመመለስ ቢያስብ ረዘመበት አቅምም አጣ። ገመዱን በሁለት እጁ ይዞ እርዳታ ያገኝ ዘንድ ጮኹ። ግን ምን ያደርጋል በረሃ መካከል ነው። እርሱም ከጉድጓዱ በታች ወርዷል። ምንም ያህል አብዝቶ ቢጮኹ ማንም ሊደርስለት አልቻለም። በመጨረሻ እጅግ ከመድከሙ የተነሳ

ገመዱን በዚህ ዓይነት ይዞ መቆየት አልቻለም። በመሆኑም «እግዚአብሔር ሆይ በአንተ እጅ ልውደቅ» ብሎ ጸለየ። እንዲህ ከጸለየ በኋላ እጆቹን ከገመዶቹ ለቅቆ ወደታች ወደቀ። የሚገርመው እንደፈራው ሳይሆን የቀረው ሶስት ኢንች ያህል ነበር። አልሞተም፤ በዘለዓለሙ ዓለት ላይ አረፈ እንጂ። እባክህ አንተም የራስህን ትግል አቁም። «ጌታ ሆይ አድነኝ» ግለት ብቻ ነው የሚያስፈልገው። በቀላሉ በአንድ ስንኝ ቃል ብቻ ጠይቅ። ይህ የአንተን እጅ ግንዛቤ ያሳያል። እየደጋገምህ «ጌታ ሆይ አድነኝ» በግለት መጮኽ ከቀጠልክ ተሸንፈሃል ግለት ነው። እንዲህ ያለውን ጸሎት «በጸሎት መጽናት» እለዋለሁ። የዚህን ዓይነት ጸሎት አብዝተህ በጸለይክ ቁጥር የራስህን ጥረት እንዳልተውከና በነገሩ ላይ ተንጠልጥለህ እንዳለህ የበለጠ ያሳያል። ጸሎትን እንደ ድል ግግኛ መሣሪያ አድርገህ ትጠቀማለህ፤ የራስህን ድል ለመቀዳጀት ትጠቀምበታለህ። በዚህም ምክንያት ድል አይኖርም። ለማሸነፍ የምታደርገውን ትግል አቁም፤ ወደ ድል ትመጣለህ።

ቀድሞ ስሜትን የሚጎዱ ዘለፋዎችን ከሌሎች አንደበት ስትሰማ ትበላጭ ነበር። አንድ ሰው ደጋግሞ በነገር ቢነካካህ ምንድነው የምታደርገው? እንዲህ ዓይነት ነገር ሲገጥምህ «ጌታ ሆይ ይህ የእኔ ጉዳይ አይደለም፤ ድል የአንተ ሥራ ነው። ስሜቴን ልትቆጣጠር እንደምትችል አውቃለሁ። ለሁሉም ነገር አንተ ኃላፊ ነህ» ብትለው ይቺ መተው ይባላል። ጌታም የእርሱን ትዕግሥት ለአንተ ያደርጋል። በዚህ ጊዜም እግዚአብሔርን ልታከብርና «ጌታ ሆይ በፍጹም አልጩኝም» ልትል ትችላለህ። ግን መጉነታተሉን እንደማትችል ይሰማህና «ጌታ ሆይ ራሴን መቆጣጠር ስለሚያቅተኝ አድነኝ» ብለህ ትጸልያለህ። አሥራ አምስት ደቂቃ አስራ አምስት ሰዓት ሆኖ ያልፋል። ምንም እንኳ ቁጣህ በውጭ ገንፍሎ ባይወጣም ውስጥህ ግን በግኗል ይህም ድል እንዳልነሳህ ያሳያል። ሰይጣን ቁጣህ ገንፍሎ እንዲወጣ አይፈልግም፤ በውስጥህ ከተቆጣህ ይበቃዋል። እንዲህ በማድረግም ያሸንፋል።

ድል ግለት አለመታገል ነው፤ ስለ ነገሩ ግምት አለመስጠት፤ አለመጨነቅ ግለት ነው። ዝምታህ፤ እንደሞተ ሰው መሆንህ መተው ተብለው በትክክል ሊጠሩ ይችላሉ። በእግዚአብሔር ተቃዋሚ ኃይሎች

አትናወጥ። በሌጊዎች የሚገመቱ የጠላት ወኪሎች አሉ። ዕለት በዕለት የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንድትተላለፍ ይፈታተኑሃል። እንተ ግን ራስህን ለክርስቶስ አሳልፈህ ሰጥተሃል። ካልተጨነቅህና ትገልህን ካፋምህ ይህ መተው ይባላል።

ሰይጣን ራስህን እንድታናውጥ ሊፈትንህ ይችላል።

አንድ ወንድም ሁልጊዜ የሚናደድበት ፈተና እንደሚገጥመው ተናገረ። ሌላው ወንድም ደግሞ በመደጋገም በጨካኝነት እንደሚፈተን ተናገረ። አሁንም ሌላው ወንድም ሁልጊዜ በስንፍና እንደሚፈተን ተናገረ። ሺህ ሰዎች ሺህ ዓይነት የተለያዩ ፈተና ያላቸው ይመስላል። በዓለም ላይ ግን አንድ ፈተና ብቻ ነው ያለው። ለቁጣ፣ ለትዕቢት፣ ለስ ስት፣ ለዝሙትና ለመሳሰሉት የተለያዩ ፈተናዎች ቢቀርቡም ጠላት ግን ያለው አንድ ፈተና ነው። ይኸውም ምን እንደሆነ ታውቃለህ? ትጻላንን ለፈተናው መልስ እንዲሰጡ ማነሳሳት ነው። ሰይጣን እንድትበላጭ፣ እንድትቱራ፣ ወይም እንድትሰስት አይፈትንህም። የሚፈትንህ ራስህን አንድ ነገር ታደርግ ዘንድ በማነሳሳት ነው። ይህን በማድረግ ብቻ ድል ያገኛል። እኔ ዎችማኒ ራሴ በዚህ ነገር ብዙ አንብቻለሁ። ምንም ነገር ለማድረግ አትነሳ። አንድ ነገር ለማድረግ ከተነሳሳህ ወድቀሃል ግለት ነው። ኃጢአትን ለማሸነፍ ከሰይጣን ጋር ትገል ከጀመርክና በራስህ ለመሥራት ከተነሳሳህ እርሱ ድል አግኝቷል ግለት ነው። ድላችን ተመልካች በመሆን እንደሚገኝ ይህን ልብ አድርግ። ድል የምናገኘው የራሳችንን ሥራ በመተው ነው። እግዚአብሔር እኛን በማስወገድ ልጁን ስለኛ እንዲያሸንፍ ማድረጉን ብናይ ምንኛ ድንቅ ነው።

«መንፈስ በሥጋ ላይ...» ገላ 5:17

እዚህ ላይ ሥጋን ለማሸነፍ እንዋጋለን አይልም፤ ወይም ሥጋ እኛን ይቃወማል አይልም። በዚህ ፈንታ «ሥጋ በመንፈስ ላይ መንፈስም በሥጋ ላይ ይመኛልና እነዚህም እርስ በርሳቸው ይቀዋወማሉ» ይላል እንጂ እኛ የለንበትም። መንፈስና ሥጋ ናቸው እርስ በርሳቸው የሚቀዋወሙት። እኛ ምን ማድረግ ነው የምንፈልገው? ኃጢአት ማድረግን

እንፈልጋለን። መንፈስና ሥጋ እርስ በርሳቸው ስለሚቀዋውም እኛ መሆን ያለብን ምንም ማድረግ የማንችል ተመልካች ነው። ለመሳተፍ ስፍራ አልተሰጠንም። የእግዚአብሔር ነፃ ማውጣት ይኼ ነው። የመንፈስ ቅዱስንና የሥጋን መቀዋውም ለመመልከት ወደ ጉን እንቀመጣለን። ነፃ የመውጣት መንገዱ ይህ ነው።

አዲስ አማኝ ሆኜ አንዲት ትንሽ ልጅ እንዴት የደገነነት ምስጢር እንደተረዳች በኪዝዊክ ጉባኤ ሰምቻለሁ። አንድ ወንድም ይህችን ልጅ ፈተና ሲገጥምሽ እንዴት ታሸንፈያለሽ በማለት ጠየቃት። «በመጀመሪያ ሰይጣን መጥቶ መዝጊያዬን ሲያንኳኳ፣ እንዳትገባ፣ እለዋለሁ። ይህ ግን ሁልጊዜ በሽንፈት ነበር የሚያበቃው። አሁን ግን ሰይጣን ባንኳኳ ቁጥር ወዲያው ጌታን «ጌታ ሆይ አንተ በሩን ክፈት» እለዋለሁ። ጌታም እንዲሁ ለማድረግ ይሄዳል። «ሰይጣንም ጌታን እንዳየው እንዲህ ይላል ይቅርታ በስህተት ሌላ በር አንኳኳሁ በማለት ተመልሶ ይሄዳል» አለች።

በፈተና ላይ ወድቀን እያለ«እረ ጌታ ሆይ! ይኸው ፈተና መጣ ብኝ፣ አድነኝ፣ አድነኝ» ብለን ብንጮኽ በሩ ከመከፈቱ በፊት ሰይጣን ይገባል። ሰይጣንን እንደፈቀደ ያደርገው ዘንድ ለጌታ ተውለት። የድል ነሽ ሕይወት የመጀመሪያ ቅድመ ሁኔታ መተው ነው። አጥብቀህ የያዝከውን ነገር ለጌታ ስትለቅ ድል ትነሣለህ።

አንዲት እህት በመተውና በግመን ድል የሚነሣ ሕይወት እንዴት እንደሚገኝ የሚናገር መልዕክት ሰጣች፤ ለመጸለይም ሁልጊዜ ወደ ተራራ ትወጣለች። ነገር ግን ወደ ድል የሚያወጣውን በር አልፋ መሆን አለመሆኗን ጠየቅኳት። እርሷም ዛሬ በተራራው ላይ አንድ ሌላ ጉድጓድ ቆፍራ ራሷን ቀብራ እንደተመለሰች ተናገረች። ከዚህ በኋላ ብዙ ጊዜ ጠይቁአታለሁ፤ የምትሰጠኝ መልስ ግን አንድ ነው። ከሕይወቷ ብዙ አስቸጋሪ ኃጢአቶችን እንዳስወገደች አውቁያለሁ፤ ያም ሆኖ ግን ጭንቀት አነበባታለሁ። ጸለይኩላት ግን በከንቱ ነበር። አንድ ቀን እንዴት እንደምረዳት አውቅ ዘንድ እግዚአብሔርን ቃል ይሰጠኝ ዘንድ ጠየቅሁት።

በዚያው ቀን ስትዘምር ሰግሁ። እንደገናም አሁን በምን ሁኔታ ላይ እንደ ምትገኝ ጠየቅኋት። እንባዋ ዱብ ዱብ እያለ እንዲህ አለች፡ «ለብዙ ኃጢአት መፍትሔ አግኝቻለሁ፤ ግን ግሸነፍ ያቃተኝ አንድ ትንሽ ኃጢአት አለ። ይኸውም ከመጠን በላይ መመገብ መውደድ ነው።» ለሌሎች ይህ ችግር ምንም ላይሆን ይችላል። ለእርሷ ግን እንደ ተላል ነገር አይታይም።

ችግሯን እየነገረች ሳለ ፈገግ በግለት ይህ በጣም ድንቅ ነገር ነው፤ ከዚህ የተሻልሽ ልትሆኗ አትችይም አልኳት። ግን እርሷ እንዲህ በግለት ምራቷን ገለጸች፡ «የድል ሕይወትን የማግኛ ቅድመ ሁኔታዎች አንደኛው መተው፤ ሁለተኛው ማመን ናቸው ብለሃል፤ ደግ እኔ ማመንም መተውም አልችልም» አዎን ማመንም መተውም የለብሽም ስለ መለስኩላት። ግን የድል ቅድመ ሁኔታዎችን መተውና ማመን ናቸው አላልክም? ታዲያ ካልተውኩና ካላመንኩ ምን ማድረግ እችላለሁ? ስትል አጉረመረመች። እኔም ባትተይና ባታምኗ መልካም ነገር ነው በማለት ደጋገምኩላት። መተው ምንድነው? መተው ማለት የራስን ነገር ማቆም ነው። የራስን ጥረት ማቆም ማለት ምንም አለማድረግ ማለት ነው። ግን አንቺ መተውን ሥራ አድርገሽዋል። ማመንም እንዲሁ ምንም አለማድረግ ነው። ማመንም ሥራ አድርገሽዋል። መተው ወይም ማመን አልችልም ብለሻል። ለመተው መጣር የለብሽም። የድል ቅድመ ሁኔታዎች መተውና ማመን ብቻ ናቸው። ግን መተውና ማመንን የሥራ ውጤቶች አድርገሽ ወስደሻቸዋል። ይህ ምንም የማይጠቅም ነው። ዝም ብለሽ ሁሉን ተይ። ምንም ነገር አታድርጌ፤ ከቻልሽ አመስግኗ፤ ካልቻልሽ ለማመስገን እንኳ አትሞክሪ። ወደ እግዚአብሔር ነይና ራስሽን በእጆቼ ላይ ጣይ። ካስፈለገ ወደ እቅፋ ለመሸሸግ ታገይ፤ መተው ማለት ይህ ነው።

እ! ምንኛ አስገራሚ ሰዎች ነን፤ እግዚአብሔር ምንም ነገር እንጻና ደርግ ሲነግረን እኛ ግን ይህን ወይም ያንኛውን ለማድረግ እንፈልጋለን።

ብዙ ወንድሞችና እህቶች የራሳቸውን ጥረት ትተናል ይላሉ። መተዋቸውን ግን ሥራ ያደርጉታል። በመተውና ባለመተው ጉዳይ ላይ እስከ አሁን ድረስ ይታገላሉ፤ ኃይላቸውንም ያጠፋሉ። መተው ግለት በተላሉ በእኔነቴ ምንም ግድረግ አለመቻል ግለት ነው። ይህ ድል ነው።

ይህች እህት በደንብ ካደመጠች በኋላ ከተገለጠላት ታላቅ ብርሃን የተነሣ ለሶስት ቀናት ያህል ዓይኖቿ ተጥበርብረው ነበር። ከዚያ ወደ ድል የሚወስደውን በር አቋረጠች፤ እግዚአብሔር ወደ ድልነቷ አመጣት።

ድካማችንን ንቀን ልንተወው ይገባል።

ምዕራፍ 6

እምነት

«...አሁንም በሥጋ የምናርበት ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው የእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምናረው ነው።» ገላ 2/20

«እምነትም ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ! የግናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው።» ዕብ 11:1

ለድል ማመን

እስካሁን እንዳየነው አሸናፊ ሕይወት በራሱ በክርስቶስ ካልሆነ በቀር አይኖርም። የእኔ መንፈሳዊ ዕድገትና የልምምድ መሻሻልም የሚያስገኘው ወይም በራስ ጥረትና ጥንካሬም ክርስቶስን የምንመስልበት አይደለም። ድል ኢየሱስ በእኔ ውስጥ ሲኖር ስለ እኔም ሲያሸንፍ ነው። እኔ እንድድን በመስቀል ላይ እንደሞተ ሁሉ ዛሬም እኔ እያሸንፍ በእኔ ውስጥ ይኖራል። ለድል የሚያስፈልጉትን ሁኔታዎች ተመልክተናል፡ አንደኛው ራስን መስጠት (Yielding) ሁለተኛው ማመን (believing) ናቸው። የእግዚአብሔር ልጅ በውስጣችን እንደሚኖር እናምናለን፤ እንዲሁም ደግሞ ራሱ ድሉን በሕይወታችን ውስጥ ያኖራል። በመጨረሻው ውይይታችን ካለፈው ይልቅ ራስን ስለመስጠት ተመልክተናል። አሁንም ደግሞ ጠለቅ ብለን ስለ እምነት እንመለከታለን። ብዙ ሰዎች ራሳቸውን ሰጥተዋል፤ ነገር ግን ድል የላቸውም። የዚህ ምክንያቱ አለማመናቸው ነው። ከእምነት ተለይቶ ራስን መስጠት ድልን ሊያመጣ አይችልም። ራስን መስጠትና ማመን እስካልተቀናጁ ድረስ ድል ሊገኝ አይችልም። ስለዚህ ከዚህ በታች ስለ እምነት ጠለቅ ብለን እንመልከት።

በቻይና ቴፎ በሚባል ቦታ የሚኖር አንድ ወንድም ከቤተ ክርስቲያን ሰብሰባ በኋላ ወደ ቤቱ ሲመለስ ራሱን ቢሰጥም ድልን አለመ

ለማመዱን ያስብ ነበር። በሚቀጥለውም ቀን በዚሁ ሁኔታ ነበር፤ እንዲያውም በዚያ ቀን ተናዶ ነበር። ስለዚህ ራሱን መስጠቱ ብቻ ድልን ለማግኘት ዋስትና እንደማይሆነው ነገርኩት። ራሱን ከመስጠቱ በተጨማሪ በልቡ ማመን አስፈላጊ ነበር። እርሱም እውነታውን ተቀበለ፤ ድልንም አገኘ። ከሰብሰባው በኋላ ተነስቶ እርሱ ምንም የሚኮራበት ነገር ሳይኖረው እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር እንዳደረገለት በግወጅ እግዚአብሔርን አከበረው።

የሐዋርያው የጳውሎስ ልምምድ ምን ነበር? እንዴት ድል አድራጊ ሆነ? በመጀመሪያ የወሰደው እርምጃ ራሱን መስጠት ነበር። «ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ» ይህን አረጋገጠ። «እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም» የሚል ልምምድ ነበረው። «አሁንም በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው» እያለም ያውጅ ነበር። ለግለት የፈለገውም «የእግዚአብሔር ልጅ በእኔ ውስጥ እንደሚኖር አምናለሁ፤ እንደሚወደኝ፤ ራሱንም ለእኔ እንደሰጠ አምናለሁ።» ለግለት ነው።

እስቲ አሁን እምነት ምን እንደሆነና በእምነትና በድል መካከል ያለውን ግንኙነት እንጠያየት፤

በእግዚአብሔር እውነት ማመን

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉት ነገሮች በሙሉ እግዚአብሔር ለእኛ ያደረጋቸው ነገሮች ናቸው። እ.አ.አ. በጃንዋሪ 1934 በተካሄደው ኮንፍራንስ እንደጠቀሰው እግዚአብሔር ሶስት ነገሮች ሰጥቶናል፤ 1ኛ. ቃል ኪዳን፤ 2ኛ. ያከናወነልንን እውነታዎች፤ 3ኛ. ተስፋውን።

እግዚአብሔር ለእኛ የሰጣቸው ነገሮች በሙሉ በእነዚህ ሶስት ስጦታዎች ተጠቃለዋል። ቀደም ብሎ «የተሻለው ቃል ኪዳን» በሚለው መልእክታችን ስለ መጀመሪያው ቃል ኪዳናችን ረዘም ባለ ሁኔታ ተነጋግረናል። ስለሆነም አሁን ደግመን በዚህ ቃል ኪዳን ላይ አንስ ጋርም። ስለ እግዚአብሔር ተስፋና ስለ እግዚአብሔር እውነታዎች (God's fact) ግን ጥቂት ነገሮች እንነጋገራለን። ተስፋ እግዚአብሔር ወደፊት

.....
 ሊያደርግልን ያለ ነገር ነው። እውነታ (Fact) እግዚአብሔር ሰርቶልን ያለው የተፈጸመ ነገር ነው።

ብዙ ሰዎች እውነታ ምን እንደሆነ አያውቁም። «ጌታ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ለዓለም ሁሉ ሞተ » ይህ የእግዚአብሔር እውነታ ነው፤ ነገር ግን ምን ያህሉ ድነዋል? የጻኑት ያመኑት ብቻ ናቸው። ኢየሱስ ለዓለም ሁሉ ስለሞተ ዓለም ሁሉ ለምን አልጻነም? የዚህ ምክንያቱ በዓለም ያሉት ሁሉም የእግዚአብሔርን እውነታ በእምነት ስላልተቀበሉ ነው። በተመሳሳይ ሁኔታ ብዙ ክርስቲያኖች ኢየሱስ ክርስቶስ በውስጣቸው የመኖሩን የእግዚአብሔር እውነታ በእምነት አልተቀበሉትም። ኢየሱስ ክርስቶስ ራስ ሲሆን አግኞች ሁሉ ደግሞ አካል ናቸው። በአንድ ሰውነት ውስጥ ራስ ስሜት እንደሚሰማው፤ እንደሚቆጣጠር፤ እንደሚመራና መልስ እንደሚሰጥ አንድ ክርስቲያንም መንፈሳዊ ራሱ ማለት ክርስቶስ እንዲሰማው፤ እንዲቆጣጠርና አስፈላጊውን ምላሽ እንዲሰጥ መፍቀድ አለበት። የእግዚአብሔርን እውነታ በተመለከተ ስንተች ክርስቲያኖች ይሆኑ በእርግጥ ክርስቶስ ራሳቸው እንዲሆን የፈቀዱለት? ዛሬ የሚሰሙት (feelings) እነርሱ ይሆኑ ወይስ ኢየሱስ ይመራቸዋል ወይስ በራሳቸው ይመራሉ? ኢየሱስ ይቆጣጠራቸዋል? ወይስ.. ራሳቸውን ይቆጣጠራሉ? ኢየሱስ ለአንድ ነገር ተገቢውን ምላሽ ይሰጣል ወይስ ራሳቸው ይመልሳሉ? የት ይሆን ችግሩ ያለው? ችግሩ እምነት ማጣት ነው።

አንዳንድ ወንድሞችና እህቶች ክርስቶስ መሪያቸው እንደሆነ ይናገራሉ፤ ነገር ግን እርሱ ለሁሉም ነገር ኃላፊ እንደሆነ አያምኑም። መጽሐፍ ቅዱስ፤ ጌታ የወይኑ ግንድ፤ እኛም ቅርንጫፎች እንደሆንን ይናገራል። ጌታ ግንዱ ይሆናል፤ እኛም ቅርንጫፎቹ እንሆናለን አይልም። እኛ አመንነውም ወይም አላመንነውም እርሱ የወይኑ ግንድ ነው። እኛም እንዲሁ ቅርንጫፎቹ ነን፤ ነገር ግን መንፈሳዊ ምግብ ከግንዱ ወደ ቅርንጫፍ የሚያልፈው ለሚያምኑት ብቻ ነው፤ በውጤቱም ፍሬ ይሸክማሉ። ነገር ግን ለማያምኑት የጌታ ሕይወት በውስጣቸው አያልፍም፤ ስለሆነም፤ ፍሬ ለማፍራት በራሳቸው መድከም አለባቸው።

እምነት የእግዚአብሔርን እውነታ ያስረግጣል

ዕብ 11:1 ስለ እምነት አስፈላጊነት ይናገራል። ይህ ክፍል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ እምነት ምንነት ገለጻ የሚሰጥ ብቸኛ ክፍል ነው። እምነት ተስፋ የሚደረጉ ነገሮችን የሚያስረግጥ ነው። እምነት በማይታዩ ነገሮች ላይ ያለ ጽኑ እርግጠኝነት ነው። እምነት የማይታይን ነገር እውነታ እንደሆነ የሚያስረግጥ ነው። ለምሳሌ በዚህ በተሰበሰቡበት አዳራሽ የአምሥሉን ቅርጽ፡ የግድግዳውን ቀለም እንዲሁም የአርጋትን ድምጽ እንረዳለን። ቅርጹን፡ ቀለሙንና ድምጹን እንዴት አረጋገጥን? ከሁለቱ ዓይኖቻችን በስተቀር የቀለሙን ዓይነት ያረጋገጠልን ነገር የለም እንበልና በሚያምሩ አረንጓዴ፣ ቀይና ቢጫ ቀለሞች የተሳለ ሥዕል አለ። ዓይኖች ባይኖሩ ቀለሞች ምንም ቢያምሩ በእኛ ልምምድ ቀለሞቹ በምንም መንገድ እውን ሊሆኑ አይችሉም። በተመሳሳይ ሁኔታ የአርጋት ድምጽ ምንም ቢያምር የድምጹን ህልውና ለመረዳት ጆሮዎች ያስፈልጋሉ። ለአንድ ዶንቆሮ ለሆነ ሰው የሙዚቃውን ህልውና ለመረዳት ምንም ዓይነት መንገድ አይኖርም። ዓይንም ሆነ፡ የእጅ ዳሰሳ የድምጹን ህልውና ሊያረጋግጡ አይችሉም። ጆሮዎች ብቻ ናቸው የድምፅን ህልውና ሊያረጋግጡልንና አስደሳችም ሊያደርጉት የሚችሉት። እንዲሁም ደግሞ አንድ ነገር ቅርጹ አራት ግዕዝን፣ ክብ፣ ዝርግ፣ ሶስት ግዕዝን ወይም ቆልግግ ሊሆን ይችላል። የነገሩ እውነታ ሊታወቅ የሚችለው በአንድ ዳሰሳ ወይም በአንድ ዕይታ ብቻ ነው። ስለዚህ የአንድ እቃ መኖር አንድ ነገር ሲሆን ህልውና ማረጋገጡ ሌላ ነገር ነው። በቁላዊ ዓለም ውስጥ ብዙ ነገሮች አሉ ነገር ግን የእያንዳንዱን ነገር ህልውና ለመረዳት አንድ ችሎታ ያስፈልጋል። በመንፈሳዊ ግዛት ይህ ችሎታ እምነት ነው። አንድ ሥዕል አለ እንበል፤ ስዕሉ ቆንጆ የኮረብታ፡ የውሃ፡ የአበቦችና የዛፎች ትእይንት ይዟል። በዓይኖችሁ የሥዕሉን ቁንጅናና ህልውና ልታረጋግጡ ትችላላችሁ እንበል፤ አንድ ዓይነ ሥውር ሆኖ የተወለደ ሰው ምንም ዓይነት ቀለም አይቶ አያውቅም። እናንተም በሥዕሉ ውስጥ ስላለው ቀይ ቀለም ልትነገሩት ትሞክራላችሁ፤ እርሱ ግን ቀይ ምንድነው? ብሎ ይጠይቃችኋል፤ አረንጓዴ ደግሞ አለ ብላችሁ

ትንግሥታላችሁ። እርሱም አረንጓዴ ምንድነው? ብሎ ይጠይቃል። እናንተ ልትመልሱለት የምትችሉት ነገር ቀይ ቀይ ቀለም እንደሆነ፤ አረንጓዴም አረንጓዴ ቀለም እንደሆነ ብቻ ነው። ሥዕሉ ቢያምርም እንኳ ዓይነሥውሩ ሰው ሊደሰትበት አይችልም።

አንዲት ፒያና በደንብ የምትጓወት እህት አለች እንበል። ሙዚቃን አዳምጦ የጊያጣጥም ሰው ሁሉ ይህኛ እህት የምትጓወትውን ሊያደንቅ ይችላል፤ ነገር ግን ደንቆር የሆነና ለሙዚቃም እንገዳ የሆነ ሰው የሙዚቃውን ጣፋጭነት ሊያረጋግጥ አይችልም። የእኛም እምነት እንዲሁ ነው። ሁሉም የእግዚአብሔር እውነታዎች እርግጠኛና እውነተኛ ናቸው። ነገር ግን ሊያረጋግጣቸው የሚችለው እምነት ብቻ ነው። እምነት ተስፋ የምናደርገውን ነገር የሚያስረግጥ፤ የግናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነውና።

ዓይነ ሥውሩ ሰው በሥዕሉ ላይ ያለውን ውብ ትእይንት ሊያይ አይችልም፤ ይሁን እንጂ ለግየት አለመቻሉ በምንም ዓይነት የሥዕሉን ህልውና ሊያስቀረው አይችልም። ሰውዬው አየም አላየም የሥዕሉ መኖር እውነታ ነው። የሚያምሩትም ቀለሞች ሳይለወጡ ይቆያሉ። ጥያቄው ሰውዬው በሥዕሉ መጠቀም ችሏልን? የሚለው ነው። ዓይን ያለው ሁሉ በሥዕሉ ይደሰታል፤ በዚህም ይጠቀማል። መንፈሳዊውም ዓለም እንዲሁ ነው። ጌታ ለሰው ልጆች ሁሉ ደሙን ግፍሰሱና በመስቀል ላይ መጥቱ እውነታ ነው፤ ይሁን እንጂ ይህን እውነታ ሊያረጋግጡና ሊጠቀሙበት የሚችሉት እምነት ያላቸው ብቻ ናቸው። ለግያምነት ግን ጌታ በመስቀል ላይ መጥቱ እውነታ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ሊለግመዱት ሊጠቀሙበት አይችሉም።

አሁን የእምነትን ምንነት ተንታኝነትን ዓይኖቻችንን እጆቻችንን ጀርዎቻችንን ቁላጂን ነገር ለማረጋገጥ እንደምንጠቀምባቸው ሁሉ እምነትም መንፈሳዊን ነገር ለማረጋገጥ ይጠቅመናል። በሁሉም መንፈሳዊ ጉዳዮች ውስጥ በእርግጠኝነት እምነት አስፈላጊ ነው። ለምሳሌ ጌታ ራስ ነው፤ እኛም የእርሱ የአካል ክፍሎች ነን። ይህ ሕብረት ሊለያይ የግይቻል እውነታ ነው። እንደዚሁም ጌታ የወይን ግንድ፤ እኛም ቅርንጫፎቹ

የመሆናችን ነገር የማይለያይ እውነታ ነው። ይህን እውነታ በግመን እንጠቀምበታለን።

ብዙዎች ጌታ የወይን ግንድ ነው እኛም ቅርንጫፎች ነን ይላሉ። ነገር ግን ከወይት ግንድ መንፈሳዊ ምግብ የግጥሙን ሆነ ፍሬ የግፍራት ልምምዱ የላቸውም። የዚህ ምክንያቱ እምነት ስለሌላቸው ነው።

እምነት ምንድነው? እምነት የአእምሮ መጪነት አይደለም። እምነት እውነታውን መመልከትና ማድረቅ ነው። ክርስቶስ ለኃጢአት ይቅርታ በመስቀል ላይ እንደሞተና ደሙን እንዳፈሰሰ ሰዎቻችንል! ስለሆነም ክርስቶስ ለኃጢአት ይቅርታ በመስቀል ላይ ሞቷል ትላላችሁ። ጌታ የወይት ግንድ እንደሆነና እኛም ቅርንጫፎች እንደሆንን ሰዎቻችንል! እናንተም ደግሞ ጌታ የወይት ግንድ እኛም ቅርንጫፎች ነን ትላላችሁ። ጌታ ኢየሱስ ሕይወታችሁ እንደሆነና በውስጣችሁም እንደሚኖር ሰዎቻችንል! ደግሞም ሕይወታችሁ እንደሆነና በውስጣችሁም እንደሚኖር ተናግራችንል። ይሁን እንጂ እምነት ስለሌላችሁ እነዚህን እውነታዎች ልታረጋግጧቸውና በሕይወታችሁም ልትለግመዷቸው፣ ተግባራዊም ልታደርጓቸው አትችሉም። በተመሳሳይ ሁኔታ አለመቻላችሁንና ጥቅመ ቢስነታችሁን ስለተረዳችሁ በራሳችሁ ለመሄድ ወስናችንል! ይሁንና ይህ የድል ተቃራኒ ጉኑ ነው። ክርስቶስን በሥራና በእምነት ልታረጋግጡ ይገባችንል። ክርስቶስ የፈጸማቸው እውነታዎች ሁሉ በአንድ ደቂቃ ውስጥ እንዲያውም በአንድ ሴኮንድ ውስጥ በሕይወታችሁ ቢረጋገጡና ቢንጸባረቁ ይህ በጣም የሚያስደንቅ አይደለምን? ይህ በእምነት የሚረጋገጥ ጉዳይ ነው።

አንድ ሥዕል ውብ እንደሆነ በምን ታውቃላችሁ? ያወቃችሁት በሥጋዊ ዓይኖቻችሁ ስላይችሁት ነው። የክርስቶስን ባለጸገነት እንዴት ተረዳችሁ? በመንፈሳዊ ዓይኖችሁ ስላያችሁት ነው። ወደ ቆላስያስ በተጓፈው ደብዳቤ ውስጥ «በእርሱ (በክርስቶስ) ሆናችሁ ተሞልታችንል።» (2:10) በግላት እግዚአብሔር አውጀል። ነገር ግን እንዴት በክርስቶስ ሙሉ ሆናችሁ መጠራታችሁን አወቃችሁ? ያወቃችሁት በመንፈሳዊ ዓይኖችሁ ስላያችሁት ነው። ወደ ራሳችሁ በተመለከታችሁ ጊዜ ፈጽሞ ሙሉ ያለመሆናችሁን ታውቃችሁ። ይህም ቢሆን በክርስቶስ

መሉ መሆናችሁን ግወጅ ትችላላችሁ? በእምነት ዓይን ትችላላችሁ።
ጌታ ባለጸገነቱን ሰጥቷችኋል! በጸጋ ላይ ጸጋ አላችሁን? በእዕ ያር
አችሁ ውስጥ ስላል አይደለም! ነገር ግን በልባችሁ ስላመናችሁ ነው።

በክርስቶስ በሰጣቸዊ ሥፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላካዊ አባት ይባረከ። (ኤፌ 1:3)
በረከቶቹ በየትም ይሁኑ በእርግጥ በእግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ
በረከቶች ሁሉ በሰጣቸዊ ሥፍራ እንደባረከን እናምናለን። አጠቃላይ
ጥያቄ የግጥሚያው በእምነት ዙሪያ ነው! ይኸውም የእግዚአብሔር
ቃል እውነት እንደሆነ ግማን ይሆናል። የክርስቲያን ትልቁ ውድቀት
አለግማን ነው። እውን! እውነታውም ይረጋግጣል። በእምነት መመልከት
እናም እውነታው በልምምድ ውስጥ ይረጋግጣል።

በእንግሊዝ አገር ውስጥ ኤች ደብልቶ ፍብርፕሉ (H.W Webb
peploe) የግባል የእግዚአብሔር ሰው ነበር። እርሱ ያረጋገጠውን ነገር
ሰው!

«ከአራት ቀናት በኋላ በባሕር ዳር ከእኛ ጋር የጠረው ትንሹ
ልጆችን ታዋ ጥተ። ትንሹን የራሳ ሳጥን በእጆቹ ተሸከሟ
ወደሚተበርበት ቦታ መሄድ ነበረብኝ። ከተብር ተመልሼ ለራሴ
እንዲህ አልኩኝ! የበአል (የደስታ) ቀንህን አጥተሃል! ወደ
ቤትህ በችግር ተመልሰሃል! ረዳት ተስህ እንዲናገር ከመፍቀድ
ለሕዝብህ ራስህ መናገር አለብህ። ስለ እግዚአብሔርና ስለ ፍትሩ
በትንግራቸው የተሻለ ነው። ለእሁድ የተዘጋጀውን ትምህርት
ተመለከትኩ! ትምህርቱ 2ኛ ቆርንቱስ ዎሪፊፍ 12ኛው። ዘጠነ
ኛውን ቁጥር አጸከብኩት! (ጸጋዬ ይበቃሃል) በዚህ ቁጥር ላይ
ለመናገር አለብኩ። ግብታዊዬን ለግዝጋጀት ተመለከትኩ!
ነገር ግን ወዲያውኑ እግዚአብሔር በእኔ ላይ እንደሸከመው
ስላመጣብኝ ነገር ግን ማረፊያ ጀመርኩ። በእረን አስተመጥኩ!
ራሴን በጉልበቴ ላይ ጣልኩና የግብታ አይደለም? አይበቃም?
አልኩ። ጌታ ሆይ ጸጋህ እንዲበቃኝ አድርግ አልኩኝ። ቤቴን
ከመልቀቂያ አንድ ቀን በፊት አንድ የተጻፈ ጥቅስ እናቴ
ለጠችኝ። ሰሙለስ እንዳገኘው ሠራተኛውን ከጠረጴሃው በላይ

ባለው ግድግዳ ላይ እንዲሰቅለው ጠየኩት። አይኖቼን እንደከ ፈትኩ፤ ጌታ ሆይ ጸጋህ እንዲበቃኝ አድርግ እያልኩ ነበር። ግድግዳው ላይም ይህን ተመለከትኩ «ጸጋዬ ይበቃሃል።» ለእኔ የተነገረ የሚመስል ድምጽ ሰማሁ፤ «አንተ ሞኝ አንዴ የሆነውን ነገር እግዚአብሔር እንዲያደርግ እንዴት ትጠይቃለህ? ተነስና ውሰድ፤ እውነትም ሆኖ ታገኘዋለህ። እግዚአብሔር ሆኗል ሲል አንተ እርሱን እንድታምነው ነው። ስታምነው ለማንኛውም ጊዜ እውነት ሆኖ ታገኘዋለህ።» ይህ ሕይወቴን ቀየረው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እንዲህ ማለት ጀመርኩ፤ ጌታ ሆይ በቃልህ ያልከውን ሁሉ አምናለሁ፤ አደርሰበታለሁም።

ይህ የእግዚአብሔር ባሪያ እግዚአብሔርን በዚህ መንገድ ጻግም እስከማይጠይቅ ድረስ በደስታና በምስጋና የተሞላ ነበር። በሚቀጥለው ቀን ሰባዚው የሚቆምበት ቦታ (ፑልፒቱ) ላይ ቆሞ በሕይወቴ ላይ የተመሠረተውን አስደናቂ መልእክት አቀረበ። ይህን ሰማያዊ ኃይል መቼ እንደተለማመደው ሰዎች ሊጠይቁት መልሱ ትንሹ ልጄን ቀብረ ከተመለስኩ በኋላ ነው የሚል ነበር። ልዩነቱን ያመጣው ነገር ማመንን መማሩ ነው።

ለረጅም ጊዜ ከተናገርኩ በኋላ እንድንግግራን ያዳመጠ ወንድም ከንግግሪ ምንም እንዳላገኘ ተናገረኝ። እኔም እንዲህ አልኩት፤ ይህ የሆነው ዝም ብለህ እኔን ሰላዳመጥክኝ ነው አልኩት እኔን ከማዳመጡ በተጨማሪ እግዚአብሔር እንዲናገረው መጠየቅ ነበረበት። በዚህም መሠረት ጸለየ፤ «እግዚአብሔር ሆይ እንዳሸንፍ እርዳኝ፤ እግዚአብሔር ሆይ ባሕርዬ መጥፎ ነው እንዳሸንፈው እርዳኝ»፤ እየጸለየ እያለ ለኢየሱስ «ብትወድሱ ልታነፃኝ ትችላለህ?» ያለውን የለም፤ ሰው ጸሎት አስታወሰ። ይህ ወንድምም እንደዚሁ «ጌታ ሆይ ብትወድሱ መጥፎ ባህርዬ ጥሎኝ እንዲሄድ ማድረግ ትችላለህ» ብሎ ጸለየ። በዚህ ጊዜ በታሪኩ ውስጥ ኢየሱስ ለም፤ «እውዳለሁ እንዳለው ሁሉ አሁንም ፈቃዱ እንደሆነ ተረዳ። ስለዚህ ለምን ይጸልያል? ጌታ ሁሉንም ነገር ፈጽሞታል፤ ፈቃዱም ስለነበር ሁሉም መልካም ነበር።»

.....
 አንተ ልታምን ከቻልክ ሁሉም ነገር መልካም ነው። /2ኛ ቆሮ 12:19 /ሉቃ.18:27/ የጌታ ኢየሱስን «እወዳለሁ» የሚል ቃል በማመን ችግርህ ይፈታል። እምነት እግዚአብሔር አንዴ ቃል የገባውን መጠየቅ አይደለም። እምነት በእግዚአብሔር ቃል ኪዳን መተማመን ነው።

አንድ ጊዜ አንድ ወንድም የድልን መድረክ እንደት ግለፍ እንደሚቻል ተናገረ። ንግግሩን ከጨረሰ በኋላ ጥያቄ ለመመለስ ጊዜ ሰጠ። ከታዳሚዎቹ ውስጥ አንዲት ወጣት እህት በጉንጮቿ ላይ እንባ እየወረደ ተመለከትኩኝ። ነገር ግን ተነስታ ቆማ ጥያቄ አልጠየቀችም ነበር። ሌላ በእድሜዋ ጠና ያለች እህት ተነስታ፤ «በእነዚህ ዓመታት ውስጥ ስለ ድል እጸልያለሁ፤ ነገር ግን ድሉን ፈጽሞ አላገኘሁትም፤ ችግሩ ምንድነው? ብላ ጠየቀች። ተናጋሪው ወንድምም ደግመሽ ከመጸለይሽ በስተቀር ምንም ችግር የለብሽም፤ ጸሎትሽን ወደ ምስጋና ብትለውጩ ሁሉም ደህና ነው አላት። ይህን በተናገረ ቅጽበት ሌላ ወንድም ተነስቶ፤ ድልን ለማግኘት ለአስራ አንድ ዓመት ያለምንም ውጤት ጸለይኩ። አሁን በዚች ታላቅ እህትና በአንተ መካከል የተደረገውን ጥያቄና መልስ በማድመጥ ድልን አግኝቼአለሁ» አለ። የሚያገለግለው ወንድም ወደ ወጣቷ እህት ሄደና እንደት እንደነበረች ጠየቃት። እርቧም ጥያቄና መልሱን ሳዳምጥ እኔም ድልን አግኝቼአለሁ ስትል መልሳለች። ይህ እምነት ነው።

ከእምነት ውጭ ፈጽሞ የእግዚአብሔርን እውነታዎች ልታረጋግጡ አትችሉም። በሥዕሉ ላይ ያለንን ቀለም ለማረጋገጥ ዓይን፤ የአርጋኑን ድምጽ ለመለየት ጆሮ፤ የአንድን ነገር ቅርጽ ለማረጋገጥ እጅ እንደሚያስፈልግ ሁሉ የእግዚአብሔርን ተስፋና ቃሉን ለማረጋገጥ እምነት ያስፈልጋል። «ጌታ ሆይ ቀስ በቀስ ድሌ ሁን ወይም ጌታ ሆይ ቀስ በቀስ ሕይወቴ ሁን ወይም ቀስ በቀስ ቅድስናዬ ሁን» ብለን ፈጽሞ አንጸልይ። የምንጸልየው «ጌታ ሆይ አንተ ድሌ ነህ፤ አክብርሃለሁ፤ አመሰግንሃለሁ ጌታ ሆይ አንተ ሕይወቴ ነህ፤ አክብርሃለሁ፤ አመሰግንሃለሁ፤ ጌታ ሆይ አንተ ቅድስናዬ ነህ» እያልን ነው።

በሕይወቴ ብዙ ፈተናዎች እንዳለፉ እንድታውቁ እፈልጋለሁ። በመንገዱ ብዙ መከራና ችግሮች ገጥመውኛል፤ ብዙ ጠንካራ ቃላት በጀርድ ሰምቻለሁ፤ እነዚህን ለማሸነፍ እግዚአብሔር ኃይል እንዲሰጠኝ የጠየቅኩ አይምሰላችሁ፤ በምትኩ «ጌታ ሆይ ከፍ አደርግሃለሁ፤ አመሰግንሃለሁ፤ አንተ ድሴ ነህና፤ ጌታ ሆይ አንተ ለኔ አሸነፍክልኝ፤ እኔም አከብርሃለሁ፤ አመሰግንሃለሁ አንተ ለኔ ተቋቋምክልኝ፤ እኔም አከብርሃለሁ፤ ከፍ አደርግሃለሁ። ጌታ ሆይ አንተ ራሴ ነህ፤ እኔም የአንተ አካል ነኝ። አንተ ግንዱ ነህ እኔም ቅርንጫፍ ነኝ። የሚያስፈልገኝን ሁሉ ትሰጠኛለህ» ብዬ እጸልያለሁ፤ እርሱም ደግሞ እንደ ቃሉ የሚያስፈልገኝን ሁሉ ሲሰጠኝ አግኝቼዋለሁ።

በመሠረቱ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ከሚገኙት ብዙ ሺህ ጥቅሶች ውስጥ እያንዳንዳችን የዳንነው በአንድ ጥቅስ ነው። አንዳንዶች በዮሐ 3:16፤ ሌሎች በዮሐ 5:24፤ ሌሎች ደግሞ በሮሜ 10:10 ድነዋል። በአንድ የእግዚአብሔር ቃል አንድ ሰው ይድናል። ይህ እውነት ለድል አድራጊነትም እንዲሁ ነው። ከብዙ የእግዚአብሔር ቃላት ውስጥ አንዱ ለአንድ አማኝ ድልን ያመጣል። ልክ ያ ወንድም «እወዳለሁ» /ማቴ 8:3/ በሚልው የኢየሱስ ቃል ድልን እንዳገኘ ብዙዎች በ2ኛ ቆሮ 12:9፤ በሮሜ 6:14፤ በ1ኛ ቆሮ 1:30 ወደ ድል አድራጊነት ይገባሉ።

እምነት ተስፋ ማድረግ አይደለም።

እንዲያው በቀላሉ ተስፋ የሚያደርጉ ሁሉ ምናልባት ያላመኑ ይሆናሉ። አንድ ሰው ድል አድርጎ እንደሆነ ስትጠይቁት የሚሰጠው መልስ ድል እንደማድረግ ተስፋ አደርጋለሁ ቢል ይህ ሰው እምነት እንደሌለው በእርግጠኝነት ግወቅ ትችላላችሁ። አንድ ሰው ለመዳን ተስፋ አደርጋለሁ ቢላችሁም አለመዳኑን ያሳያል። አንዳንዶች ጌታ ነፃ እንዲያው ጣቸውና ድልን እንዲያገኙ እንዲያደርጋቸው ይጠበቃሉ፤ አንዳንዶች ጌታ ድል እንዲሰጣቸው ለረጅም ጊዜ ይጠበቃሉ፤ አንዳንዶች እንዲያውም ራሳቸውን እንደሰጡና እንዳመኑ ያውጃሉ። ነገር ግን ራሳቸውን መስጠታቸውና ማመናቸው ይሰራ እንደሆነ ለማየት ይጠበቃሉ። ብቁ

የሆኑ ወይም ያልሆኑ እንደሆኑ ለሚጠበቁ እምነት ፈጽሞ አይሠራም።
ምክንያቱም እምነት ተስፋ ግድረግ አይደለምና።

እንድ ወንድም «አግኝ ድልን ከተለግመደ በኋላ ጌታ ኢየሱስ የእርሱ ድል እንደነበረ ሁልጊዜ ግስታወስ አለበት?» ብሎ ጠየቀኝ። እርሱ በሚሠራበት ፋብሪካ ከሃያ የሚበልጡ ሰራተኞችን ሥራ በበላይነት ይቆጣጠር ነበር። እርሱ እንደነበረኝ ቁጥጥሩ ከጠየቅ እስከ ምሽቱ ሁለት ሰዓት ያለውን ጊዜ ይወስድበት ነበር። እናም እንዲህ ብሎ ጠየቀ! ቀኑን ሙሉ ስለ ብዙ ነገሮች ስጠነቀቅ እንዴት አድርጌ ይህን ግስታወስ እችላለሁ? እኔም ስሙልስ በፋብሪካ ውስጥ እያለህ ያለግጽረጥ ሁለት ዓይን እንዳለህ ታስባለህን? ብዬ ጠየቅሁት። እርሱም፤ አላስብም ብሎ መለሰ። «ከሥራ በኋላ አይኖችህ አሁንም በቦታቸው እንደሆኑ ለማረጋገጥ በእጆችህ ትዳብሳቸዋለህን? ብዬም ጠየቅሁት። እርሱም ፈጽሞ አላደርገውም» ብሎ መለሰ። እናም እንዲህ አልኩት፤ ግስታወሱ ወይም አለግስታወሱ አስፈላጊ ነው። ምክንያቱም ቁም ነገሩ የዓይኖቼ በቦታቸው መሆን ነበር። እግዚአብሔር ይከበር ይመስገን በእኛ ውስጥ ያለው ድል አድራጊ ሕይወት እኛ ጌታን በግስታወሳችን ላይ የተመሠረተ አይደለም። ይልቁን ድላችን የተመሠረተው ጌታ እኛን በግስታወሱ ላይ ነው። ለእኛ ጌታን ሁሉ ግስታወሱ እንዴት አስቸጋሪ ነው? ግን እግዚአብሔር ይመስገን እርሱ ነው እኛን የሚያስታውሰው።

እምነት ስሜት አይደለም።

አንዲት እህት እንደነበረችኝ ምንም እንኳ ራሷን ብትሰጥና ብታምንም አሸናፊ መሆኗን ለመናገር አትደፍርም ነበር። ምክንያቱም የጌታን ድል ከተቀበለችበት ጊዜ አንስቶ እስከ አሁን ድረስ ምንም ነገር አይሰግትም። እዚህ ላይ ጠንከር አድርጌ ልናገርና እምነት በእርግጥ በሕይወታችን የምንለግመደው ነው ግመን ከስሜት ጋር የሚያያዝ አይደለም። ስሜት በአንዳንድ ነገሮች ውስጥ ጥቅም ይኖረው ይሆናል! ነገር ግን ጌታን በግወቅ ውስጥ ፈጽሞ ጥቅም የሌለው ነው። በእጃችን ዳስን ቅዝቃዜን ወይም ሙቀትን ልናውቅ እንችላለን። ነገር ግን አንድን ሥፅል እጃችን መመልከት አይችልም። በመንፈሳዊ ጉዳዮች ውስጥም

ለግረጋገጥ የሚጠቅመው እምነት እንጂ ስሜት አይደለም። ድል የተመሰረተው የእግ ዚአብሔርን ቃል በግማን ላይ ነው። እግዚአብሔር ሰላሳ ይሆናል እንጂ ጥንካሬ ወይም ደስታ ስለተሰጣችሁ አይሆንም። ድል በአንድ የእግዚአብሔር ቃል ላይ የቀመሠረተ ነው።

አንድ ጠዋት አንድ ወንድም ችግሩን ሊነግረኝ ወደ እኔ መጣ። ይህ ወንድም ራሱን ሰጥቷል። ነገር ግን ደፍሮ ድል አለኝ ግለት አልቻለም። ሰይጣን ሁልጊዜ ይከሰው ነበር። በሌላ ጊዜ የእርሱ ድል እውነተኛ መሆኑን ያጠራጠረው ነገር ተከሰተ። ለእኔ ግልጽ እንደሆነልኝ ይህ ወንድም ስሜቱን አምኖ ነበር። በምሳሌነትም እንዲህ ብዬ ተናገርኩት፤ «ከቤቴ ጀርባ የአትክልት ቦታ አለ። ይህን የአትክልት ቦታ አንድ ቀን ለአንተ ሽጥኩና የባለቤትነት ግረጋገጫ ውል ጽፈ ሰጠሁ። አንተ ወደ አትክልቱ ቦታ ስትሄድ አንድ ሰው በዚያ ቆሞ የአትክልቱ ቦታ ግጥሹ የእርሱ እንደሆነ ተናገረህ፤ በዚህ ጊዜ ምን ታደርጋለህ? ሁለት አግራ ጮች ይኖሩሃል፤ ወይ የሰውዬውን ቃል ታምናለህ አልያም እኔ የሰጠ ሁህን የአትክልቱን ቦታ ጠቅላላ ይዞታ የሚያመለክተውን ውል ትቀበላለህ። የእኔ ውል እውነት ከሆነ ያ ሰው ጥሽ ተሃል ግለት ነው። ግንን ታምናለህ? የሰውዬውን ቃል የምታምን ከሆነ በአትክልቱ ቦታ እንዲቆይ መፍቀድ ይኖርብሃል። የእኔን ቃል ብታምን ግን ከንብረትህ ለቆ እንዲሄድ ታደርጋለህ።»

አሁንም የእግዚአብሔር ቃል ኪዳንና ቃሉ በአንተ ሁኔታ ላይ ፈጽሞ የተመሠረተ ነው። አንተ ስሜትህን እምነህ ጸባይህና ኩራትህ የግ ይፈቱ ችግሮች እንደሆኑ ትናገር ይሆናል። የእግዚአብሔር ቃል ያልታመነ ይሆናል? አንተ በእግዚአብሔር ቃል ብታምን ያሉብህ ችግሮች ሁሉ ይፈታሉ።

የዋህነት፣ ትዕግሥት፣ ችርነት፣ ፍቅር፣ ራስን መግዛት ሌሎችም በክርስቶስ ያሉ ነገሮች ሁሉ የአንተ እንደሆኑ እግዚአብሔር ቃል ኪዳን ገብቷል። በተቃራኒው ግን አንተ ቁጠኛ ትሆናለህ፤ ከኩራተኝነት ያልነህ ትሆናለህ፤ ተሸናፊም ነህ፤ ምን ግድረግ ይኖርብሃል? የእግዚአብሔርን ቃል ካመንህ እንዲህ ትላለህ፤ «እግዚአብሔር ሆይ አመሰግንሃለሁ፤ ከፍ አደርግሃለሁ፤ የዋህና ታጋሽ ችር አፍቃሪ፤ ራሱን የሚገዛ

መሆን እችላለሁ ምክንያቱም ክርስቶስ በውስጤ እየኖረ ነውና። በእግዚአብሔር ቃል ላይ ስትደላደል አንተ የምትፈራቀው ነገሮች ሁሉ ጥለውህ ይሄዳሉ።

አለማመን ትልቁ ኃጢአት ነው

ዛሬ በእግዚአብሔር ልጆች ዘንድ ትልቁ ችግር ቃሉን ለማመን አለመቻል ነው። ለእነርሱ ምናልባት ራሳቸውን መስጠቱ አይከብዳቸውም። ራሳቸውን ከመስጠታቸው በተጨማሪም ግመት ለእነርሱ ቀላል ሊሆን ይችላል ይሆናል። ቁም ነገሩ ግን ይህ አይደለም።

ራሷንና ያላትን ሁሉ ለጌታ የሰጠች አንዲት እህት ድል እንዳላት በጠየቅኳት ጊዜ ለመመለስ አቅማችሁ ምክንያቱም ምንም ውጤት ስላላችኋት ነበር። ስለሆነም እንዲህ ስል በቀጥታ ተናገርኳት፤ «የሰው ልጆች ትልቅ ኃጢአት የሆነው አለማመንን ፈጽመሻል። የአንቺ አለማመን እግዚአብሔርን እንደወሸታም አድርጎታል። አንቺ ቅርንጫፍ እንደሆንሽና ራስሽንም ብትሰጠው የእርሱ ሕይወት በአንቺ እንደሚንጸባረቅ ተናገሯል። አሁን ግን ምንም እንኳን ራስሽን ብትሰጠውም እንዳላደግሽ ትናገራለሽ። በአጭሩ ድርሻሽን እንዳልተወጣሽ ረስተሽ እግዚአብሔር ኃላፊነቱን እንዳልገዛሽ ወጣ እየተናገርሽ ነው። እርሷም እንዲህ ዓይነት ሀሳብ አልነበረኝም ብላ ካደች። ስለዚህም እንዲህ ብዬ ተናገርኳት፤ «ግለት ያለብሽ እግዚአብሔር ሆይ እመሰግንሃለሁ፤ ከፍ አደርግሃለሁ፤ ድልን ሰጥተሽኛልና።» የሚል ነው።

ጌታ ራስ እንደሆነና ሕይወትህም እንደሆነ እንድታምን ይህን ቃል ከመጽሐፍ ቅዱስ ልትመለከት ይገባሃል። «...እንዳገኘችሁት እመኑ፤ ይሆንላችሁማል።» እመን አስቸጋሪው ነገር ያልፋል፤ እመን እናም ምንም ነገር በድል መንገድህ ላይ አይቆምም። መዳን ይህ ነው። ዛሬ እምነታችን ሥራ አይደለም፤ እምነታችን የእግዚአብሔርን እውነት በእርግጠኝነት ማወጅ ነው። ጌታ ራስ እንደሆነ እመኑ፤ በውስጣችሁም እንደሚኖር እመኑ፤ እርሱ ሕይወታችሁ እንደሆነ እመኑ፤ እርሱ ግንዱ እናንተም ቅርንጫፎች እንደሆናችሁ እመኑ፤ እርሱ ለእናንተ እንደሚያሸንፍም

እመኑ፤ ሁሉም በጌታ እንደተደረገ እመኑ፤ አክብሩት አመስግኑት፤ ሁሉም በእርሱ ተደርጓልና።

እግዚአብሔር የተናገረው ነገር የታመነ ነው። በሰሜቶቻችን ወይም በልምምዳችን እናምንም። ነገር ግን በእግዚአብሔር ቃል እናምናለን። እግዚአብሔር እንዳለው ጌታ አ.የሱስ ጽድቃችን ይሆን ዘንድ በመስቀል ላይ መሞቱ ብቻ ሳይሆን ቅድስናችንም ይሆን ዘንድ በውስጣችን ይኖራል። ስለሆነም ክርስቶስ ጽድቃችን ነው እንላለን። ክርስቶስ ሕይወታችንና ቅድስናችን እንደሆነ በሰሜት አይሰግንም። ነገር ግን እርሱ ሕይወታችንና ቅድስናችን እንደሆነ እናምናለን። እግዚአብሔር ክርስቶስ ሕይወታችን እንደሆነ ተናግሯል፤ እኛም ክርስቶስ ሕይወታችን እንደሆነ እንናገራለን። እግዚአብሔር ክርስቶስ ቅድስናችን እንደሆነ አውጀል፤ ስለሆነም እኛም ክርስቶስ ቅድስናችን እንደሆነ እናውቃለን። እግዚአብሔር ክርስቶስ ድላችን እንደሆነ አውጀል፤ እኛም እንዲሁ ድላችን እንደሆነ እናረጋግጣለን። እግዚአብሔር ተናገረ እኛም የተናገረውን አመንን።

ሌላ ጸሐፊ ደግሞ «ራስሽን ሰጥተሻል ወይ?» ብዬ ጠየቅኋት፤ እርሷም እግዚአብሔር ስላለ ራሷን እንደሰጠች ተናገረች። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ብሏል፤ «እኔ ከክርስቶስ ጋር ተስቅያለሁ» ድልን ታውቅ እንደሆነ ጠየቅኋት። ለዚህ የሰጠች መልስ እርግጠኛ ስላል ሆነች አለኝ ብላ ለመናገር እንደማትደፍር ነበር። ስለዚህም በግልጽ ከእርሷ ጋር ተነጋገርኩ «እህቴ ክርስቶስ ሕይወትሽ እንደሆነ እግዚአብሔር ተናግሯል፤ ነገር ግን አንቺ ክርስቶስ ሕይወትሽ ሊሆንም፤ ሳይሆንም እንደሚችል ትናገሪያለሽ። እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ቅድስናሽ ነው ብሏል፤ አንቺ ግን ቅድስናዬ ሊሆንም ሳይሆንም ይችላል ትያለሽ። እግዚአብሔር ጸጋዬ ይበቃሻል ይላል፤ አንቺ ግን የእግዚአብሔር ጸጋ ሊበቃኝም ሳይበቃኝም ይችላል ትያለሽ። በእርግጠኝነት አንዳችሁ ዋሽታችኋል። እግዚአብሔር ትከክል ከሆነ አንቺ ዋሽተሻል ማለት ነው። ወይም በተቃራኒው አንቺ ትከክል ከሆነሽ እግዚአብሔር ተሳስቷል ማለት ነው። እንግዲህ እግዚአብሔር ውሽታም ነው ብለሽ ለመናገር ትደፍሩክላሽ? እንግዲህ አንቺ ባልሽው ስንፋርድ የእግዚአብሔር ቃል የማይታመን እንደሆነ የገመትሽ አያስመስልሽምን? ብቅጽ

በት መልክ ተለዋወጠ። በእግዚአብሔር ቃል ስለማምን እንደዚህ ዓይነት ሀሳብ የለኝም ስትል ካደች። በመጨረሻም ነገሪን ተረዳች።

እናንተንም ይህን እጠይቃችኋለሁ፤ ክርስቶስ ሕይወታችሁና ቅድስ ናችሁ እንደሆነ ባለማመን መወላወላችሁና መጠራጠራችሁ በደል እንደ ሆነ ይሰማችኋል? አጥብቄ አስገንዝባችኋለሁ እግዚአብሔርን ውሸታም እያረጋችሁት ነው።

ሌላዋን እህትም ራሷን ሰጥታ እንደሆነ ጠየቅኋት። መልሷ እንደሰ ጠች ነበር፤ ነገር ግን ድል ነበራትን? ጥቃቅን ችግሮች ስለነበሩባት ድል እንዳላገኘች ታውቅ ነበር። በዚያው ቅጽበት ውስጥ መልስ እንድሰጣት እንዲያስችለኝ እግዚአብሔርን ጠየቅሁ። ያልኳትም ይህንን ነበር። «አንቺ እምነት የለኝም ብለሻል፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ትልቅ ኃጢአት ሰርተሻል፤ ይህም ኃጢአት በቃሉ ያለማመን ኃጢአት ነው። እግዚአብሔር ክርስቶስ ሕይወትሽና ቅድስናሽ፤ ድልሽ ነው ብሏል። በተጨማሪም የእርሱ ጸጋ እንደሚበቃሽ ተናግሯል። ነገር ግን አንቺ አታምኚም፤ እንደ ቀላል ታጠፊዋለሽ። እህቴ እንድናገርሽ ፍቀጂልኝና ከባድ ኃጢአት ሰርተሻል። እንዲህ ብለሽ መጸለይ አለብሽ፤ እግዚአብሔር ሆይ በቃልህ አላመንኩም፤ በአንተ ላይ ኃጢአት ሰርቻለሁ፤ ይቅር በለኝ፤ የማያምነውን ደካማውን ልቤን ከእኔ ውሰድ፤ ከዚህ ኃጢአቴም አውጣኝ።»

አንድ ሰው የማያምን ከሆነ ትልቅ ኃጢአት ሰርቷል። የአለማመን ኃጢአት ከዝሙት ወይም ከነፍስ ገዳይነት የባለ ነው። ስለዚህም እንዲህ ብሎ መጸለይ አለበት፤ «እግዚአብሔር ሆይ እባክህ ይቅር በለኝ። በአንተ ላይ ኃጢአት ሰርቻለሁ፤ እባክህ ይህን የማያምን ደካማ ልብ ከእኔ ውሰደው።» ማንም ሰው በእግዚአብሔር ቃል ያለማመን ኃጢአት እንደ ሆነ ከተረዳ ፈጥኖ ወደ ድል ይሄዳል። እምነት በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ ነው። እንደዚህ በመሳሰሉት «...ጸጋዬ ይበቃሃል...» /2ኛ ቆሮ 12:9/ ወይም «...ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቤዛነትም በተደረገልን በክርስቶስ ኢየሱስ የሆናችሁ ከእርሱ ነው።» /1ኛ ቆሮ 1:30/ ወይም «ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ...» /ቆላ 3:4/ በሚለው የእግዚአብሔር ቃል ታምናችሁ በእርሱ ተመላለሱ ሁሉም መልካም ይሆናል።